Η ΦΩΝΗ ΤΗϹ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑϹ

ϹΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑϹ ΠΑΡΑΔΟϹΕΙϹ (Β΄ ΘΕϹϹΑΛ. Β΄ 15)

«Οὐκ ἀρνησόμεθά σε φίλη Ὀρθοδοξία...»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2009 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ΄ - ΕΤΟΣ 59ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 961 - ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ΄ ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὄργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ΄ ἔτος 59ο Τεῦχος 961
Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2009

Ἱδρυτής:
Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:
Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β΄

Διευθυντής:
† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:
† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

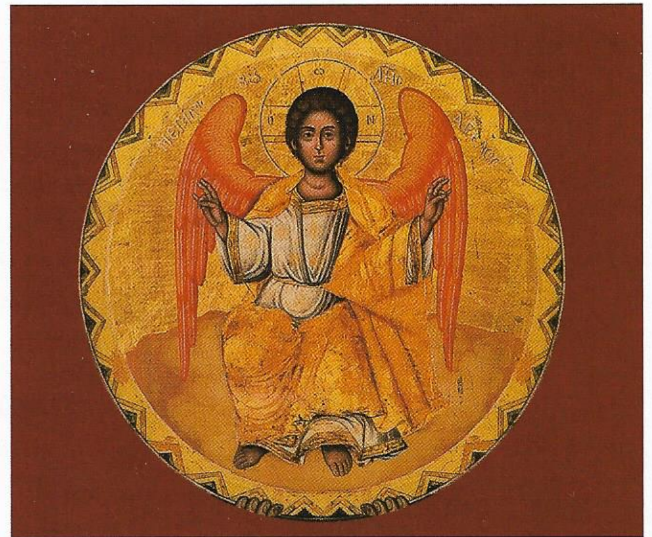
Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων
Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:
Ἐσωτερικοῦ ἐτησία 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 $ Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

ISSN: 1107-6763

Ἰδιοκτησία - Κεντρική Διάθεσις:
«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365
www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr
Ἐκτύπωσις: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Τηλ. 210 92 17 513, Fax: 210 92 37 033
www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Τά ἀνυπόγραφα ἄρθρα ἀποδίδονται
εἰς τήν διεύθυνσιν.

Εἰκών Ἐξωφύλλου:
Ὁ Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος.
Λεπτομέρεια ἀπό εἰκόνα τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν. Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΑΤΕΡΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Καί ἐν τῇ καθ᾽ ἡμᾶς γάρ ἱεραρχίᾳ, τοῦ ἱερέως καί ἱεράρχου ἀτακτούντων καί κακῶς φρονούντων καί διάκονος καί μοναχός εὐτακτοῦντες καί εὖ φρονοῦντες, δύνανται νουθετῆσαι καί εὐτακτῆσαι αὐτούς, ὡς τά παραδείγματά εἰσι πλεῖστα».

(Συναξαριστής κ΄ Νοεμβρίου)

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2009

Παντί τῷ πληρώματι τῆς ᾿Εκκλησίας

᾿Επί τῇ ἐπιφανεῖ καί κοσμοσωτηρίῳ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων ἐπικαλούμενοι τήν ἐξ οὐρανοῦ εὐλογίαν ἐφ' ὑμᾶς, ἀπευθύνομεν ἐνθέρμους πατρικάς εὐχάς μετά ἑορτίων προσρήσεων.

Θεός ἐφανερώθη ἐν σαρκί ἐπί γῆς, κατά τόν θεῖον Παῦλον καί ἄνθρωποι ὑψοῦται ἐκ τῶν γηΐνων εἰς οὐρανούς!

Χαίρει καί ἀγάλλεται σύμπασα ἡ κτίσις διά τό Μέγα καί παράδοξον Μυστήριον, τό ἐν Προφήταις λαληθέν καί ἐν Βηθλεέμ τῆς ᾿Ιουδαίας πληρωθέν.

Ἀνεφάνη αἰσθητῶς ἐν τῷ κόσμῳ κατά τήν σήμερον, ἡ προσδοκία τῶν Ἐθνῶν καί ἐξεπληρώθη ἡ πρόρρησις τοῦ σοφοῦ Σωκράτους, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου: «...*τόν λοιπόν βίον καθεύδοντες διατελοῖτε ἄν, εἰ μή τινά ἄλλον ὁ Θεός ὑμῖν πέμψειε κηδόμενος ἡμᾶς*», δηλαδή, θά διατελεῖτε καθ᾿ ὅλην τήν ζωήν σας κοιμώμενοι ἐάν ὁ Θεός φροντίζων γιά ἐσᾶς δέν σᾶς στείλλει ἄλλον τινά!

Ἐν τῷ προσώπῳ δέ τῶν τριῶν ἐκ τῆς Περσίας μάγων, ἡ τήν κτίσιν λατρεύουσα ἀνθρωπότης ἀντί τῆς λατρείας τοῦ Κτίστου Θεοῦ, καταθέτει γονυκλινῶς παρά τούς πόδας τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ, τήν ἐσφαλμένην πίστιν τῶν ᾿Εθνῶν διά τῶν δώρων, λιβάνου, χρυσοῦ καί σμύρνας καί προσκυνεῖ τόν γεννηθέντα, Θεόν, Βασιλέα καί ἄνθρωπον.

Θεοφορούμενοι ὅθεν ἡμεῖς, οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν πολλῇ εὐχαριστίᾳ δοξολογήσωμεν χαρμονικῶς:

«*Τά σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται Χριστοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς Παρθένου*».

Χαίρει ὁ οὐρανός ἄνωθεν καί ἡ γῆ σήμερον δεχομένη ὡς ἄνθρωπον τόν Δημιουργόν της, θαυμάζει, ἐν ἐκστάσει τήν ἐξ ἀγάπης ἀρρήτου ταπείνωσιν τοῦ Θεοῦ, μέχρι δούλου μορφῆς, διά τήν σωτηρίαν τοῦ Ἀδαμιαίου γένους.

Ἀνυμνήσωμεν ὅθεν ἐν ἐξάλλῳ χαρᾷ, μελωδοῦντες μετά τῶν Πατέρων ἡμῶν:

«Χριστός γεννᾶται δοξάσατε.
Χριστός ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε.
Χριστός ἐπί γῆς ὑψώθητε!»

Ἀκολούθως δέ προϋπαντήσωμεν, ἀγαπητοί φιλέορτοι, νοερῶς τόν ἐξ οὐρανοῦ Μέγαν ᾿Επισκέπτην και Λυτρωτήν καί, μετά τῶ Ἀγγέλων ἐν Βηθλεέμ συμβοήσωμεν :

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἐνορῶντες δέ μετά θάμβους τό ἀπόρρητον τῆς θεϊκῆς βουλῆς θαῦμα ἐκπληρωθέν, «*ὅτε ἦλθεν τό πλήρωμα τοῦ χρόνου*», ὑμνολογήσωμεν καί πάλιν:

«Μυστήριον ξένον ὁρῶ καί παράδοξον! Οὐρανόν τό Σπήλαιον.
Θρόνον Χερουβικόν τήν Παρθένον»!

Οἱ θεόπνευστοι μελωδοί ἀπέδωσαν θαυμασίως τό μεγαλεῖον τῆς Θεομήτορος μόνον διά δύο λέξεων.

«Ἀκατανόητον θαῦμα πῶς γαλουχεῖς τόν Δεσπότην;»

Ὄντως **ἀκατανόητον θαῦμα** ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἑνώσασα διά τοῦ Τόκου Αὐτῆς οὐρανόν καί γῆν, ὡς σωτήριος κλῖμαξ, ἀνάγουσα εἰς οὐρανούς τό ἀνθρώπινον γένος! Διό καί τό πρός Αὐτήν ἀνθρώπινον χρέος ἀπεράντου εὐγνωμοσύνης, μέγα καί ἀνεξόφλητον εἰς γενεάς γενεῶν.

Παρεμβατικῶς ὅμως, πρός τήν παγκόσμιον ταύτην χαράν, ἀναγκαῖον νά ἐπισημανθῇ καί τό σκιερόν μέρος τῶν ἡμερῶν τούτων, τῆς κατά μέγα μέρος ἀποστασιοποιήσεως τῶν ἀνθρώπων ἀπό τοῦ Θεοῦ εἰς βίον χείρονα καί αὐτῆς τῆς προχριστιανικῆς περιόδου, προστιθεμένου καί τοῦ θεοστυγοῦς ἐξοστρακισμοῦ τῆς θεοσδότου ὀρθοδόξου πίστεως ἀπό τῆς Ἐκκλησίας!

Ἡ συντελουμένη προδοσία διά τήν ἕνωσιν μετά τῶν παπικῶν, δυστυχῶς, ἔχει τήν ἀφετηρίαν ἀπό τῆς θεωρουμένης ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς, τοῦ κατά παραχώρησιν καθημένου ἐπί τοῦ οἰκουμενικοῦ θρόνου καί τῶν συνεργῶν αὐτοῦ ἐπιόρκων Ἀρχιερέων, δεδομένου ὅτι, ὁ μή ὀρθοδοξῶν ἐν τῇ πίστει, οὔτε χριστιανός εἶναι.

Ἀγαπητοί συνεορτασταί,

Ἐπέστη ὁ καιρός τῆς δικαιώσεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ἡμῶν ὑπέρ τῆς φιλτάτης καί ἀκεραίας ὀρθοδόξου πίστεως.

Ἀπεκαλύφθη πασιφανῶς ὁ προδοτικός σκοπός τῆς ἀλλαγῆς τοῦ πατρίου ἑορτολογίου ἐν ἔτει 1924, ὅτι δέν ἦτο ἡ ἀκρίβεια τοῦ χρόνου ἀλλά τό προανάκρουσμα τῆς συντελουμένης προδοσίας τῶν ἡμερῶν μας. Διό καί ἐπαλήθευσεν πλήρως ἡ πρόρρησις τῶν πατέρων μας, ***«μᾶς ἐφράγκεψαν.»!***

Μακάριοι οἱ φέροντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως διακριτικῶς ἐπί τῶν μετώπων αὐτῶν ἐν χρυσοῖς γράμμασιν, «Ὀρθοδοξία καί Ὀρθοπραξία». Εἰς τούτους, αἱ οὐράνιαι πύλαι εἶναι ἀνεωγμέναι, ὡς φοβουμένων τόν Θεόν καί ἐκτελούντων τά θεῖα καί ἀπαράγραπτα Αὐτοῦ προστάγματα.

Ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τούτων, θεωροῦμεν ἑαυτούς ἀπό τῆς θέσεώς μας εὐτυχεῖς ποιμένας λαοῦ εὐσεβοῦς καί θεόφρονος ἔστω καί ὀλίγου, διότι κατά τούς Πατέρας καί δή τόν Μέγαν ὁμολογητήν Μάξιμον, «τήν Ἐκκλησίαν δέν ἀποτελεῖ τό πλῆθος ἀλλά ἡ ἀληθής πίστις ἔστω καί πάνυ ὀλίγων ὀρθοδόξων χριστιανῶν»,

Χαίρετε ὅθεν ἀγατητοί συνεορτασταί καί ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καί ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος Αὐτοῦ.

Δεήθητε τοῦ Σωτῆρος, ἐν τῇ μεγάλῃ καί ἐπιφανεῖ ταύτῃ ἑορτῇ αἰτοῦντες, τήν Θεῖαν συμπαράστασιν, ἐπί τό ἔργον τῆς Θεϊκῆς Προνοίας πού μᾶς ἀνετέθη, πρός νικηφόρον ἔκβασιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κατά τῶν κακοδοξούντων ἐπιδρομέων.

Ἐπί δέ τῷ νέῳ ἔτει τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου 2010, δέξασθε ἐν ἀγάπῃ καί αὖθις ταπεινάς εὐχάς, ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καί ὑγείας ὑμῶν τῆς κατ᾽ ἄμφω, σύν τῷ ἑορτίῳ χαιρετισμῷ: ***Χριστός ἐτέχθη Σωτήρ καί Λυτρωτής ἡμῶν.***

Διάπυρος πρός Κύριον εὐχέτης
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΣΕΠΤΑ ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Μέ ἀνάμικτα συναισθήματα ἀπεριορίστου τιμῆς, ἐγκαρδίου σεβασμοῦ καί υἱικῆς ἀγάπης ὁ ἱερός κλῆρος καί ὁ εὐσεβής λαός τῆς Ἐκκλησίας μας ἐτίμησαν τήν Πέμπτην 13/26 Νοεμβρίου τόσο τήν ἁγία μνήμη τοῦ χρυσορρήμονος τῆς Ἐκκλησίας ποταμοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ὅσον καί τά ὀνομαστήρια τοῦ πολιοῦ, ἀλλά ἀειθαλοῦς Προκαθημένου τῆς ἱερᾶς παρεμβολῆς μας, Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσοστόμου. Κάθε χρόνο, κατά τήν ἰδιαίτερη αὐτή γιά τήν Ἐκκλησία μας ἁγία ἡμέρα, δίδεται ἡ εὐκαιρία στόν ἱερό κλῆρο καί τόν εὐσεβῆ λαό νά διαμηνύσουν πρός κάθε κατεύθυνση τήν προσήλωσή τους στίς πατρῶες παραδόσεις, τήν ἐμμονή τους στήν μαρτυρική Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί τήν ἐμπιστοσύνη τους στούς ἀληθινούς καί γνησίους ποιμένες οὕς «*τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ*». Ὡς εἴθισται οἱ ἑόρτιες ἀκολουθίες ἐτελέσθησαν εἰς τήν Ἱ. Μονήν Παναχράντου Μεγάρων καί ἡ ἀποκορύφωσις τοῦ ἱεροῦ ἑορτασμοῦ ὑπῆρξε τό ἀρχιερατικό συλλείτουργο τό ὁποῖο ἐτελέσθη μέσα σέ μιά ἀτμόσφαιρα ἰδιαίτερα τονισμένη ἀπό λαμπρότητα καί κατάνυξη, προεξάρχοντος τοῦ Σεπτοῦ Πρωθιεράρχου Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Χρυσοστόμου. Ὡς συλλείτουργοι τοῦ Μακαριωτάτου παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Ε΄ Συνάντηση Συνδέσμων & Ἐθελοντική Αἱμοδοσία

Τήν **Κυριακή 06 Δεκεμβρίου 2009,** κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Γεροντίου, πραγματοποιήθηκε ἡ *«Ε΄ Συνάντηση Ἐνοριακῶν Συντονιστῶν»* τοῦ ΝΕανικοῦ Ὀρθοδόξου Συνδέσμου στήν αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγ. Μαρίνας Καλλιπόλεως Πειραιῶς. Στήν πέμπτη αὐτή κατά σειρά συνάντηση, παρευρέθησαν 24 Σύνδεσμοι μέ τούς Σεβασμιωτάτους κ. Γερόντιο καί κ. Χρυσόστομο καί τούς Θεοφιλεστάτους κ. Γρηγόριο καί κ. Φώτιο, γιά νά ἀσχοληθοῦν μέ θέματα πού ἀφοροῦν τό νεανικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας σέ ἐνοριακό, Μητροπολιτικό καί πανελλαδικό ἐπίπεδο.

Τά δύο κύρια θέματα πού συζητήθηκαν ἦταν:

- ἡ καλύτερη ὀργάνωση τῆς συμμετοχῆς τῶν νέων στήν ἐτήσια **τελετή** τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τήν ἡμέρα τῶν **Θεοφανείων** στό λιμάνι τοῦ Πειραιᾶ, καί
- ἡ ὀργάνωση τῆς Β΄ Πανελλήνιας Σύναξης Ὀρθοδόξων Νέων τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν ἄνοιξη τοῦ 2010.

Ὡς πρός τή τελετή τῶν Θεοφανείων: ὁ Σεβ. κ. Γερόντιος, ἀνέλυσε τόν τρόπο διεξαγωγῆς τῆς τελετῆς τῆς καταδύσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ, τίς αὐξημένες ἀνάγκες πού ὑπάρχουν σέ ἀνθρώπινο δυναμικό σέ τομεῖς ὅπως ἡ ἀφισοκόλληση, ἡ περιφρούρηση τῆς πομπῆς, ἡ ὀργανωμένη συμμετοχή ἔνστολων νέων ἀπό τίς ἐνορίες τῆς Ἀττικῆς κ.λπ. Δέν παρέλειψε νά τονίσει τόν ὁμολογιακό χαρακτήρα τῆς τελετῆς καί τό πόσο ἀντίκτυπο ἔχει

στήν κοινωνία ἡ μαζική συμμετοχή ὅλων τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων στήν πομπή τῶν Θεοφανείων, ἀλλά καί νά ἐπισημάνει τίς δυσκολίες καί τά ἐμπόδια πού θέτουν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δέν θέλουν μέ κανένα τρόπο τήν διεξαγωγή αὐτῆς τῆς μοναδικῆς τελετῆς. Ἔτσι κρίθηκε ἀναγκαῖο οἱ Ἐνοριακοί Συντονιστές νεότητας μέ τούς ἐφημερίους νά φροντίσουν γιά τήν ἐνημέρωση τῶν γονέων καί τῶν νέων τῶν ἐνοριῶν γιά τό πόσο σημαντικό εἶναι νά συμμετάσχουν μέ τόν ὁποιοδήποτε τρόπο ἀλλά καί νά φέρουν σέ ἐπικοινωνία μέ τήν Μητρόπολη ὅλους ἐκείνους πού θέλουν νά βοηθήσουν στήν ὀργάνωση τῆς τελετῆς.

Ὡς πρός τή Β΄ Πανελλήνια Σύναξη Ὀρθοδόξων Νέων: Μετά τήν πρώτη καί ἐπιτυχημένη Α΄ Πανελλήνια Σύναξη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους 2008-2009 (Ὀκτώβρη τοῦ 2008), ἦταν αἴτημα πολλῶν Συνδέσμων ἡ ὀργάνωση μιᾶς δεύτερης σύναξης νέων καί γιά τό ἐκκλησιαστικό ἔτος 2009-2010 ἀφοῦ, ὅπως ἀποδείχθηκε, ἦταν μία μοναδική καί ἀξέχαστη πνευματική ἐμπειρία γιά ὅλους τούς συμμετέχοντες.

Κατατέθηκαν προτάσεις ὡς πρός τήν θεματολογία, τόν τρόπο, τό τόπο καί τήν ἡμερομηνία διεξαγωγῆς τῆς δεύτερης σύναξης καί ἀκολούθησε ἐκτενής συζήτηση καί γόνιμος προβληματισμός ἀφοῦ παρατηρήθηκε μία πληθώρα ἐπιλογῶν. Ὅλες οἱ προτάσεις συγκεντρώθηκαν στά πρακτικά πρός περαιτέρω ἀξιολόγηση ἀπό τήν Συνοδική καί Συντονιστική ἐπιτροπή τοῦ κεντρικοῦ Συνδέσμου.

Τέλος διατυπώθηκαν ὁρισμένοι προβληματισμοί πού παρατηροῦνται ὡς πρός τή λειτουργικότητα τῶν ἐνοριακῶν Συνδέσμων καί προτάθηκαν ὁρισμένες λύσεις ἀλλά μέ τήν δέσμευση γιά περισσότερη συζήτηση ἐπ' αὐτῶν σέ ἑπόμενη συνάντηση.

Ἀκολούθησε συνάντηση τῶν μελῶν τῆς Συνοδικῆς καί τῆς Συντονιστικῆς ἐπιτροπῆς γιά ἀξιολόγηση τῶν ὅσων ἐλέχθησαν. Ἔτσι ἀποφασίστηκε:

Ἡ **Β΄ Πανελλήνια Σύναξη Ὀρθοδόξων Νέων** τῆς Ἐκκλησίας μας νά πραγματοποιηθεῖ στίς 11/24 Ἀπριλίου, Σάββατο (πρό τοῦ Παραλύτου) μέ κεντρικό θέμα: ***«Ὀρθόδοξος νέος: ἐπιλογή ἤ συνήθεια;»***.

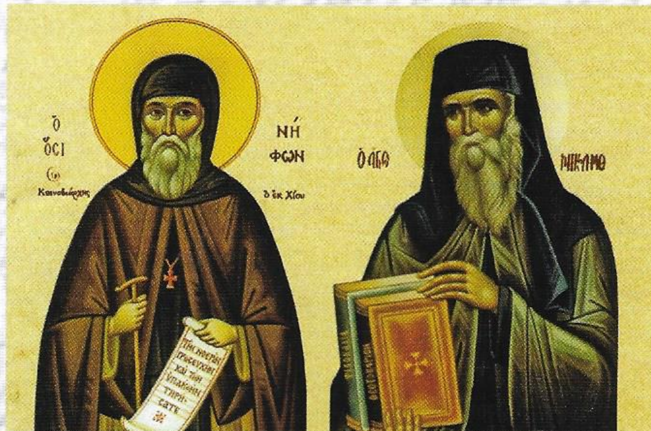
Θά γίνει μία περιεκτική ἀναδρομή στήν πορεία τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων μέχρι τίς μέρες μας μέ εἰσηγήσεις καί προβολή ὀπτικοακουστικοῦ ὑλικοῦ, μέ γενικό τίτλο: "Ἡ Ὀρθοδοξία, τότε, τώρα καί πάντοτε". Θά ἀκολουθήσει ὁμιλία μέ τίτλο «Πιστεύω ὀρθά, ἀγαπῶ ἀληθινά», ὅπου καί θά ἀναλυθεῖ τό πῶς ἐκφράζεται γνήσια ἡ ἀγάπη σέ ὅλες τίς διαστάσεις τῆς ζωῆς τοῦ ὀρθόδοξου νέου καί θά ἀκολουθήσουν συζητήσεις πάνω στό θέμα «Ἐκκλησία καί νέοι».

Ἡ προετοιμασία τῶν ἐνοριακῶν συνδέσμων νεότητας στήν ἐνημέρωση τῶν νέων καί τή συλλογή συμμετοχῶν γιά τή Β' Πανελλήνια Σύναξη θά ἀρχίσει ἀπό τή Κυριακή τοῦ Ἀσώτου καί θά διαρκέσει ὅλο τό διάστημα τῆς Μεγ. Τεσσαρακοστῆς.

Προηγήθηκε ἀρκετές ἡμέρες πρίν τήν Σύναξη, τήν **Κυριακή 22 Νοεμβρίου 2009,** στόν Καθεδρικό Ναό τοῦ Ἁγ. Ἀθανασίου, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἡ ***Δεύτερη Ἐθελοντική Αἱμοδοσία*** τοῦ ΝΕανικοῦ Ὀρθοδόξου Συνδέσμου. Ὕστερα ἀπό ἕνα διάστημα ἐνημερώσεως καί προετοιμασίας, συγκεντρώθηκαν 38 φιάλες αἵματος. Γεγονός λίαν εὐχάριστο ἀποτέλεσε τό ὅτι ἐγράφησαν στόν κατάλογο τῶν αἱμοδοτῶν τοῦ Συνδέσμου 20 καινούργιοι ἐθελοντές αἱμοδότες οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν γιά πρώτη φορά. Στό τέλος τῆς αἱμοδοσίας διανεμήθηκε ἀναμνηστικό δῶρο καί ἐδέσματα σέ ὅλους. Ἡ Τρίτη Ἐθελοντική Αἱμοδοσία τοῦ Συνδέσμου, ὁρίστηκε γιά τήν **Κυριακή 16 Μαΐου 2010.**

Ἡ πνευματική καί ἐκκλησιαστική κατάσταση τῆς ἐποχῆς τῶν Κολλυβάδων (1754-1819)

*Τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Μαραθῶνος κ. Φωτίου**

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικε,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομε,

Πανοσιώτατοι καί Αἰδεσιμώτατοι Πατέρες,

Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Νικολία καί λοιπές Μοναχές,

Ἐλλογιμώτατε Πρόεδρε τοῦ Πειραϊκοῦ Ἐπιμορφωτικοῦ Συνδέσμου Νέων κ. Ἀντώνιε Νέτσε,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ὅλοι σας ἐνθυμεῖστε, ἀσφαλῶς, τήν ρήση κάποιου μεγαλοσχήμου ρασοφόρου, ὅταν εἶχε ἀναλάβει ἕνα ὑψηλό ἀξίωμα, γιά τήν ὑπέροχη συμβίωση τῶν 400 χρόνων πού οἱ δυό λαοί, Ἕλληνες καί Τοῦρκοι, συμβίωναν ἁρμονικά. Καλούμενος νά ἀναφερθῶ στό ἱστορικοκοινωνικό πλαίσιο τῆς ἐποχῆς τῶν Κολλυβάδων, εἶναι ἀναπόφευκτο νά ἀναφερθῶ σ' αὐτήν τήν «ὑπέροχη συμβίωση» σήμερα.

Διότι τά γεγονότα μιᾶς ἱστορικῆς περιόδου πρέπει νά ἐρευνοῦμε μέσα στό πλαίσιο τῶν εἰδικῶν ἱστορικῶν καί κοινωνικῶν συνθηκῶν, ἐντός τῶν ὁποίων διαδραματίστηκαν. Δέν μποροῦμε νά κρίνουμε μέ κριτήρια τοῦ σήμερα, γεγονότα τοῦ χθές. Γι' αὐτό σᾶς καλῶ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νά προσπαθήσουμε νά ἀποστασιοποιηθοῦμε, ὅσον δυνατόν, ἀπό τά δεδομένα τῆς σύγχρονης ἐποχῆς καί νά λάβουμε ὑπόψιν τίς εἰδικές συνθῆκες τῆς ἐποχῆς τῶν Κολλυβάδων, δηλαδή τῆς ὕστερης τουρκοκρατίας. Ἄς μεταφερθοῦμε νοερῶς τρεῖς αἰῶνες πίσω. Ἄς καταδυθοῦμε στό βάθος τῆς σκοτεινῆς αὐτῆς περιόδου τοῦ Ἑλληνισμοῦ μέσα στήν ὁποίαν ἔλλαμψαν ὡς φωστῆρες οἱ ἅγιοι Κολλυβάδες καί ἄς προσπαθήσουμε νά κατανοήσουμε τήν κατάσταση τῆς κοινωνίας ἀπό Πνευματικῆς καί Ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως, ὥστε νά εἴμαστε σέ θέση νά ἀξιολογήσουμε τήν δράση τους ὅσο γίνεται πιό ἀντικειμενικά.

Ὁ βίος καί ἡ πολιτεία τῶν Ὁσίων Νικοδήμου καί Νήφωνος τῶν Κολλυβάδων θά ἀναλυθοῦν στίς ἑπόμενες εἰσηγήσεις. Ἐμεῖς θά παρουσιάσουμε συνοπτικά τό ἱστορικό πλαίσιο μέσα στό ὁποῖο ἔδρασαν. Ἄς δοῦμε λοιπόν αὐτήν τήν «ὑπέροχη συμβίωση».

Ἡ πνευματική κατάσταση τῆς ἐποχῆς

Ὅπως εἶναι γενικῶς παραδεκτό ἡ Ἑλλάδα εἶναι ἡ κοιτίδα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐδῶ γεννήθησαν οἱ Ἐπιστῆμες, οἱ Τέχνες καί ἡ Φιλοσοφία ὅπως τίς ἐννοοῦμε σήμερα. Στόν μείζονα Ἑλληνικό χῶρο εἶχαν τήν ἕδρα τους τά παγκόσμια πνευματικά κέντρα τοῦ πολιτισμοῦ ὅπως ἡ Ἀθήνα, ἡ Ἀλεξάνδρεια καί ἡ Κωνσταντινούπολη. Καί ξαφνικά, τήν ἀποφράδα ἐκείνη ἡμέρα τῆς 29ης Μαΐου τοῦ 1453, ἦλθε τό σκότος. Κατέβηκε ὁ διακόπτης καί ἡ λάμψη τοῦ πολιτισμοῦ ἔκλεισε ἀπότομα. Ἔθνος βάρβαρο καί ἀπολίτιστο σάν σκοτεινό σύννεφο ὁμίχλης ἐκάλυψε τήν πατρίδα μας. Ἰδού πῶς ὁ Γεννάδιος Σχολάριος, ὁ πρῶτος Πατριάρχης μετά τήν ἅλωση, περιγράφει τήν κατάσταση:

«Μνήσθητε, ἀδελφοί καί πατέρες, πόσον τε καί ποταπόν ὑπῆρχε τό γένος ἡμῶν. Ἦν γάρ σοφόν, ἔνδοξον, γενναῖον, φρόνιμον, ἀνδρεῖον, πᾶσαν τήν οἰκουμένην ὑποτάξαν εἰς μοναρχίαν. Καί μήν, καί τή κατ' ἀρετήν σπουδήν τε καί ἁγιωσύνη. [...] Ἀλλά νῦν, φεῦ τῶν κακῶν! ἀπώλετο πᾶν. [...] Ποῦ τά παιδευτήρια τῆς σοφίας; [...] Κατεπόθησαν ὑπό τοῦ Μωάμεθ». [* Γεώργιος Κεκαυμένος, «Τό κρυφό σχολειό καί ἡ Ἱστορία: Οἱ πηγές, οἱ μαρτυρίες, ἡ ἀλήθεια» Αντίβαρο, Μάρτιος 2008, σελ. 8].

Ἦταν θαῦμα τό ὅτι ἐπιβίωσε ἡ γνώση μας μέσα ἀπό ἐλάχιστα ἐκπαιδευτήρια ἀλλά καί ἀπό πλῆθος κρυφῶν σχολείων στά ὁποῖα ἐδιδάσκετο ἡ στοιχειώδης παιδεία. Ἕνας ἄλλος Πατριάρχης ὁ Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Κύριλλος Λούκαρης ἀπαντώντας στήν κατηγορία τῶν Λατίνων σχετικά μέ τήν ἔλλειψη «σοφίας» στούς Ἕλληνες, ἔγραψε τά παρακάτω γιά τό πρόβλημα τοῦ μαρασμοῦ τῆς παιδείας στό ἑλληνικό γένος:

«Πώς ἡ ἀνατολική ἐκκλησία καί ὅλον τό γένος τῶν

* Ἐναρκτήριος εἰσήγησις ἐκφωνηθεῖσα εἰς τήν ἡμερίδα μέ θέμα «Πνευματική εὐωδία ἐπί τῇ 200ῇ ἐπετείῳ τῆς ὁσιακῆς κοιμήσεως τῶν Ὁσίων Κολλυβάδων, Νήφωνος τοῦ ἐπιλεγομένου Κοινοβιάρχου καί Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου 1809-2009», εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν τήν 15/28-11-2009.

Ἑλλήνων εἶναι κακά καταστρεμμένον, τοῦτο δέν τό ἀρνούμεθα. [...] Ὅσον πώς δέν ἔχομεν σοφίαν καί μαθήματα, ἀλήθεια εἶναι. [...] Ἄν [ὅμως] εἶχε βασιλεύσει ὁ Τοῦρκος εἰς τήν Φραγγίαν δέκα χρόνους, χριστιανούς ἐκεῖ δέν [θά] εὕρισκες(!). Καί εἰς τήν Ἑλλάδα τώρα διακόσιους χρόνους εὑρίσκεται. Καί κακοπαθοῦσιν οἱ ἄνθρωποι καί βασανίζονται διά νά στέκουν εἰς τήν πίστιν τους, καί λάμπει ἡ πίστις τοῦ Χριστοῦ. [...] Καί σεῖς μοῦ λέγετε πώς δέν ἔχομεν σοφίαν;» [ἔ.ἀ., σελ. 11].

Ἡ παιδεία περιορίστηκε σημαντικά, ἀλλά δέν ἐξέλιπε τελείως. Καί οἱ Ἕλληνες κράτησαν τό πιό σημαντικό μέρος τῆς σοφίας τους: τήν πίστη τους.

Εἴπαμε πρωτύτερα γιά τό «κρυφό σχολειό».

Βέβαια, ἡ Σύγχρονη Σχολή τῆς «Ἀναθεωρητικῆς Ἱστοριογραφίας» προσπαθεῖ νά ἐπιβάλλη τήν ἄποψη ὅτι τά περί κρυφοῦ σχολειοῦ ἦταν μύθος.

Λέγουν ὅτι πίσω ἀπό τόν «μύθο» γιά τό κρυφό σχολειό κρύβεται τελικά μιά «ἀνακρίβεια» καί ἕνα «στερεότυπο», ἡ ἀντίληψη πώς «ἡ ὀθωμανική αὐτοκρατορία ἦταν «ἀπολίτιστη» καί «καθυστερημένη», καί συνεχῶς βίαιη ἔναντι τῶν Ἑλλήνων καί ἄλλων χριστιανῶν». Ὅμως ὁ Ἑλληνισμός κατά τήν τουρκοκρατία «δέν κινδύνεψε ποτέ ἀπό τόν κατακτητή νά ἀφανιστεῖ», γιατί κάτι τέτοιο ὁ κατακτητής «ὄχι μόνον δέν τό ἐπιδίωξε, ἀλλά καί δέν τό ἐπιθυμοῦσε». Τά «περί 400 χρόνια τουρκικοῦ ζυγοῦ» ἦταν ἕνας μεγάλος Μύθος», ἀφοῦ «ἡ Ὀθωμανική αὐτοκρατορία [...] θεωροῦσε τούς Ρωμιούς καί τό Πατριαρχεῖο συνεταίρους της στή διοίκηση τῆς ἀχανοῦς χώρας». Γι' αὐτό καί «ἡ ὀθωμανική περίοδος ὡς καί τό 1914 μπορεῖ νά θεωρηθεῖ ὡς μία ἀπό τίς πλέον εὐνοϊκές συμβιώσεις κυρίαρχων μουσουλμάνων καί ὑποτελῶν χριστιανῶν».

Λέγουν ἀκόμη: "Ὑπεύθυνη γιά τά παραπάνω «στερεότυπα» εἶναι ἡ «ἱστοριογραφική παράδοση» πού «δημιουργήθηκε τόν περασμένο αἰώνα στό πλαίσιο τοῦ ἐθνικοῦ κράτους, δεδομένου ὅτι ἡ ἑλληνική ἱστοριογραφία, ἐπηρεασμένη ἀπό τά ρεύματα τοῦ ρομαντισμοῦ καί τοῦ θετικισμοῦ ἀλλά καί ἀπό τόν θριαμβεύοντα ἐθνικισμό, ἀναπτύχθηκε ὡς ἐθνική ἱστοριογραφία». Γι' αὐτό καί «μόνον μετά τήν ἐπανάσταση τοῦ 1821 μερικοί λόγιοι τῆς ἐποχῆς, διεκτραγωδώντας τά παθήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατά τήν τουρκοκρατία, ὑπαινίχθηκαν -χωρίς νά ἀναφέρουν κανένα συγκεκριμένο παράδειγμα - ὅτι ἡ παιδεία, ὅπως καί ἡ ἐκκλησία, ἦταν ὑπό διωγμόν" [* ἔ.ἀ., σελ. 5].

Ὅλα αὐτά τά ἐπιχειρήματα ἀντικρούονται μέ ἄφθονα ἱστορικά στοιχεῖα σέ ἕνα θαυμάσιο σύγγραμμα «Τό κρυφό σχολειό καί ἡ Ἱστορία: Οἱ πηγές, οἱ μαρτυρίες, ἡ ἀλήθεια» τοῦ Γεωργίου Κεκαυμένου.

Διότι, ἐνῶ δέν ὑπῆρχε κανένα ἐπίσημο διάταγμα πού νά ἀπαγορεύει τά σχολεῖα, ἐλεύθερα λειτουργοῦσαν τά σχολεῖα στίς πόλεις ὅπου ὑπῆρχε πολύς ἑλληνικός πληθυσμός. Ὅπου ὁ ἑλληνικός πληθυσμός ἦταν μικρός καί ὑπερτεροῦσαν οἱ Τοῦρκοι, ἡ ἐλεύθερη λειτουργία σχολείων ἦταν πρακτικῶς ἀδύνατη.

Οἱ τοπικοί ἄρχοντες ἀπαιτοῦσαν ὑπέρογκο «μπαχτσίς» (δωροδοκία) γιά νά δώσουν ἄδεια λειτουργίας σχολείου καί ὅταν πάλι ἔδιναν ἄδεια, τό κλείσιμο ἑνός σχολείου ἀπό τόν ὄχλο τῶν ὀθωμανῶν ἤ ἡ καταστροφή σχολείων ἀπό τούς Γενιτσάρους ἦταν κοινό φαινόμενο.

Ἀλλά τό σημαντικότερο πρόβλημα ἦταν ὅτι τά στίφη τῶν Γενιτσάρων περιεφέροντο καί ἀλοίμονο στά παιδιά πού θά συναντοῦσαν νά περιφέρονται στούς δρόμους.

Ἐνῶ καθ' ὅλη τήν διάρκεια τῆς τουρκοκρατίας οἱ Ἕλληνες ὑπέφεραν κάτω ἀπό τόν ἀβάσταχτο τουρκικό ζυγό, τότε πού ἔγινε ὁ βίος τους κυριολεκτικά ἀβίωτος ἦταν μετά τά ὀρλωφικά, τό 1770. Τότε, ὅπως μᾶς λέει ὁ Κούμας, οἱ χριστιανοί ἁπλά ὑπέφεραν τήν πιό ἀνείπωτη φρίκη:

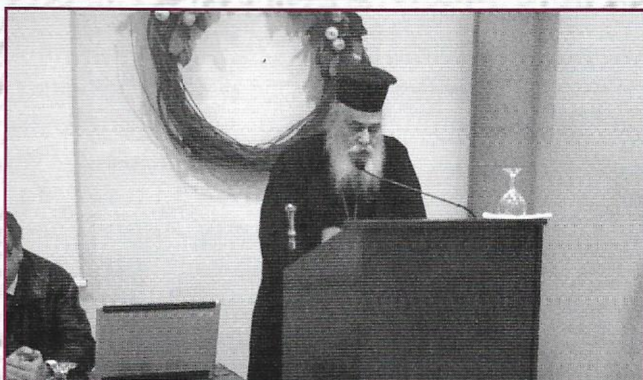
«Οἱ ἄγριοι γιανίτσαροι κατέτρωγαν τούς πτωχούς χριστιανούς ἀσπλάχνως. Ἐζήτουν κρασιά, φαγητά,

ἐνδύματα, ἀργύριον. [...] Τίς ἠδύνατο νά ἀντισταθῇ εἰς τοιούτους ἀπαιτητάς; Πολλοί ἔπιπταν θύματα τῶν γιανιτσάρων ἀτιμωρητί εἰς τούς δρόμους, διότι δέν ἠδυνήθησαν νά ἐκπληρώσουν τά ζητήματά των. Ἡ Λάρισσα ἔδειξε τρομερότατα παραδείγματα τοῦ λεγομένου. Ἡ τιμή τῶν ἀρρένων ἐθυσιάζετο εἰς τά ἄγρια πάθη των. Καί ὅσοι φιλόστοργοι καί ὁπωσοῦν εὐκατάστατοι γονεῖς δέν ὑπέφεραν τήν αἰσχύνην ταύτην, ἠναγκάζοντο νά ἐξορίζωσι τά τέκνα των ἀπό τάς πατρικάς των ἀγκάλας εἰς κώμας κατοικουμένους ὑπό μόνων χριστιανῶν» [ἔ.ἀ., σελ. 18].

Οἱ γονεῖς -λοιπόν- ἔκρυβαν τά παιδιά τους γιά τόν φόβο τῶν γενιτσάρων καί μόνον τήν νύκτα μέ χίλιες προφυλάξεις μετέβαιναν σέ μυστικό μέρος -συνήθως νάρθηκα κάποιας ἀπόμερης ἐκκλησίας- μέ κλειστά παράθυρα γιά νά μάθουν τά στοιχειώδη γράμματα ἀπό τόν ὀλιγογράμματο ἱερέα. Αὐτό ἦταν τό κρυφό σχολειό, στό ὁποῖο ἔμαθαν -ὅσοι ἔμαθαν- τά λίγα γράμματα οἱ ἀγωνιστές τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καί δέν ἦταν καθόλου μύθος.

Τά ἐλεύθερα διδασκαλεῖα ἦταν λοιπόν περιορισμένα

καί οἱ ἀνώτερες σχολές ὅπως αὐτή τοῦ Πατριαρχείου πού ἵδρυσε ὁ Πατριάρχης Γεννάδιος ἦταν ἐλάχιστες, ἱκανές ὅμως γιά νά διασωθῆ ἡ σπίθα τῆς γνώσεως πού ἄναψε ἀργότερα τήν ἀναγέννηση τῶν γραμμάτων κατὰ τήν ὕστερη Τουρκοκρατία. Πρόκειται γιά τό φαινόμενο πού κάποιοι ὀνομάζουν «Νεοελληνικό Διαφωτισμό». Ἀκριβέστερος ὅρος εἶναι «Νεοελληνική Ἀναγέννηση». Καί τοῦτο διότι παρά τίς ὅποιες ἀναμφισβήτητες εὐρωπαϊκές ἐπιρροές τό φαινόμενο τό ὁποῖο συνέβη στόν Ἑλλαδικό χῶρο, δέν ἦταν ἡ καθυστερημένη (χρονικά) ἐμφάνιση μιᾶς νεοελληνικῆς ἀποχρώσεως τοῦ εὐρωπαϊκοῦ διαφωτισμοῦ. Ἐπρόκειτο γιά τήν οὐσιαστική ἀναγέννηση τῆς ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καί ἐπιστημῶν μέ ἐπίκεντρο φυσικά τήν καταπολέμηση τῆς ἀγραμματοσύνης τοῦ ἁπλοῦ λαοῦ καί μέ ἀπώτερο στόχο τήν ἀποτίναξη τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Μάλιστα ἡ ἀναγέννηση αὐτή ἀρχίζει πρίν τήν ἐμφάνιση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Διαφωτισμοῦ ἀπό τά μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος μέ τόν Θεόφιλο Κορυδαλλέα ὁ ὁποῖος ἔθεσε τά θεμέλια τοῦ νέου πνεύματος τῆς Ἑλληνικῆς σκέψης, διακηρύσσοντας τήν θεωρία τῆς διπλῆς ἀληθείας: γιά μέν τά ζητήματα τῆς Ἐπιστήμης ἰσχύει ὁ ὀρθός λόγος, γιά δέ τά δόγματα, ἡ ἀλήθεια τῆς πίστεως. Γεγονός πολύ σημαντικό, διότι ὁ Εὐρωπαικός διαφωτισμός ἐξοβελίζει τελείως τήν πίστη καί εἰσάγει παντοῦ ὡς μόνη ἀλήθεια τόν ὀρθό λόγο - ἐνῶ ἡ λατινική θεολογία ἐκινεῖτο στήν ἀντίθετη κατεύθυνση ἀναγάγοντας ὡς θέματα πίστεως καί ζητήματα ἐπιστημονικά και θανατώνοντας ὡς αἱρετικούς τούς ἀντιφρονοῦντας.

Ἀκόμη ἡ ἀναγέννηση τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καί ἐπιστημῶν, εἶχε ἔντονη τήν ἐθνική διάσταση, γεγονός πού τήν διαφοροποιεῖ ἀπό τόν Εὐρωπαϊκό διαφωτισμό, ὁ ὁποῖος παρ' ὅλα ταῦτα εἶχε ἔντονες ἐπιρροές καί σέ Ἕλληνες λογίους ὅπως ὁ Κοραής. Αὐτοί ὑπερτόνιζαν τήν ἀρχαιοελληνική κληρονομιά παρακάμπτοντας τήν ὀρθόδοξη παράδοση καί πνευματικότητα. Δυστυχῶς αὐτή ἡ ἔντονη ἐπιρροή τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ διαφωτισμοῦ εἶναι κυρίαρχη στούς Ἕλληνες λογίους καί σήμερα.

Ἀντίβαρο στόν ἀρχαιοελληνικό προσανατολισμό τῶν δυτικοπλήκτων λογίων ἀπετέλεσε ἡ χορεία τῶν Ὁσίων Κολυβάδων Πατέρων, οἱ ὁποῖοι ἐστράφησαν ἀκριβῶς στήν παράδοση τῆς Ὀρθόδοξης Πνευματικότητας καί προεκάλεσαν αὐτό πού ὀνομάζεται φιλοκαλική ἀναγέννηση.

Σύμφωνα μέ τήν Ὀρθόδοξη Πνευματικότητα κέντρον εἶναι ὁ Θεός καί ὁ Θεάνθρωπος καί ὄχι ὁ ἄνθρωπος. Τό μέτρο τοῦ ὀρθοῦ λόγου ἰσχύει γιά τίς ἐπιστῆμες καί τά ἐγκόσμια, ὄχι γιά τά πνευματικά καί τά ἐπουράνια. Αὐτή εἶναι ἡ ὀρθή διάκριση τῶν πραγμάτων.

Οἱ Ἅγιοι Κολυβάδες ἀντέταξαν στό κοσμικόν Πνεῦμα ὡς Θεουμένους τούς Ἁγίους καί στή σοφία τοῦ κόσμου τήν θεία σοφία καί τήν ἁγιοπνευματική ἐμπειρία.

Ἡ ἐκκλησιαστική κατάσταση τῆς ἐποχῆς

Ὁ Στίβεν Ράνσιμαν ἔγραψε γιά τήν ἐποχή τῆς τουρκοκρατίας ἕνα ἔργο μέ τίτλο Ἡ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐν Αἰχμαλωσία. Σ' αὐτό τό ἔργο του ὁ Ράνσιμαν ἐκθέτει ἀναλυτικά, μέσα ἀπό τίς πηγές, ποιά ἦταν ἡ κατάσταση τοῦ Ἑλληνισμοῦ κάτω ἀπό τόν τουρκικό ζυγό. Ἀνάμεσα στίς πηγές τοῦ Ράνσιμαν συγματαλέγεται καί τό βιβλίο τοῦ Ἄγγλου διπλωμάτη Sir Paul Rycaut, The Present State of the Grekke and Armenian Churches. A.D. 1678, πού ἐξέδωσε τό 1679. Τό βιβλίο αὐτό ὁ Ἄγγλος ἀξιωματοῦχος τό ἔγραψε μέ ἐντολή τοῦ βασιλιᾶ Καρόλου τοῦ Β΄, καί ἀποτελεῖ οὐσιαστικά τήν ἐπίσημη ἀναφορά του πρός ἐκεῖνον. Ἐκεῖ ὁ Ἄγγλος εὐγενής ἀναφέρει, ἀνάμεσα στά ἄλλα, καί τά ἑξῆς:

«Εἶναι τραγική ἡ μετατροπή τῶν ἱερῶν τῆς θρησκείας, ἡ ἀποπομπή τοῦ βασιλικοῦ ἱερατείου καί ἡ μετατροπή τῶν ναῶν σέ τζαμιά. Τά μυστήρια τοῦ θυσιαστηρίου τελοῦνται κρυφά σέ μυστικές καί σκοτεινές τοποθεσίες. Τέτοιες εἶδα στίς πόλεις καί τά χωριά πού ταξίδεψα καί μοιάζουν μᾶλλον μέ κρύπτες ἤ τάφους παρά μέ ἐκκλησίες. Οἱ στέγες τους εἶναι σχεδόν στό ὕψος τῆς ἐπιφάνειας τοῦ ἐδάφους, γιά νά μήν κατηγορηθεῖ καί ἡ ἐλάχιστη ἔξαρση τοῦ ὀκοδομήματος ὡς θρίαμβος τῆς θρησκείας καί πρόκληση πρός τήν ὑπερηφάνεια τῶν τεμενῶν. [...] Δέν εἶναι λοιπόν παράδοξο γιά τήν ἀνθρώπινη λογική, πού βλέπει τήν καταπίεση καί τήν περιφρόνηση στήν ὁποίαν εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ καλοί χριστιανοί, καί τήν ἀμάθεια στίς ἐκκλησίες τους, πού ὀφείλεται στήν πενία τοῦ κλήρου, το ὅτι βρέθηκαν πολλοί πού ἐγκατέλειψαν τήν πίστη. Μᾶλλον εἶναι θαῦμα, καί ἐπαλήθευση τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ πώς πύλαι Ἅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς, πού ἡ ἐκκλησία ἐξακολουθεῖ νά διατηρεῖται σέ τόπο μεγάλη καταπίεση, καί παρά τήν τυραννία καί τά τεχνάσματα πού στρέφονται ἐναντίον της» [ἔ.ά., σελ. 9-10].

Ἡ μάστιγα τῶν ἐξισλαμισμῶν ὄχι μόνον τῶν ἀκουσίων ἀλλάκ αἱ τῶν ἑκουσίων ἀφαίμαξε τό Γένος καί τήν Ἐκκλησία ὑπέρ τῶν κατακτητῶν μωαμεθανῶν. Ὁλόκληροι τοπικοί πληθυσμοί προσχωροῦσαν στήν θρησκεία τοῦ

Μωάμεθ. Πολλοί μάλιστα στόν Πόντο καί Μ. Ἀσία ἔγιναν κρυπτοχριστιανοί γιά νά ἐπιβιώσουν. Ἀπόγονοί τους ὑπάρχουν μέχρι σήμερα στήν Τουρκία καί ἐπιθυμοῦν νά ἐπανέλθουν στήν πίστη τῶν προγόνων τους.

Γιά νά ἀνακόψουν τήν ἔνταση τῶν ἐξισλαμιστῶν εὐαισθητοποιήθηκαν πολλοί εὐσυνείδητοι κληρικοί ὅπως:

α) ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός μέ τίς ἱεραποστολικές περιοδεῖες καί τά κηρύγματά του. Πολέμησε τήν ἀγραμματοσύνη καί ἐνίσχυνσε τήν εὐσέβεια. «Δέν βλέπετε ὅτι ἀγρίευσε τό γένος ἀπό τήν ἀμάθειαν καί ἐγίναμεν ὡσάν θηρία;» φωνάζει ὁ σοφός ἱεραπόστολος. Ἡ Καινή Διαθήκη θά στερεώσει τήν πίστη τοῦ λαοῦ πού κλονίζεται. «Τό κορμί σας, ἄς τό καύσουν, ἄς τό τηγανίσουν, τά πράγματά σας, ἄς τά πάρουν, μή σᾶς μέλη. Δώσετέ τα δέν εἶναι ἰδικά σας· ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζονται» [Ἀπόστολος Βακαλόπουλος, «Ἱστορία τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ, Θεσσαλονίκη 1973, τ. Δ., σελ. 87»].

β) ὁ λόγιος Ἐπίσκοπος Ναυπάκτου Νεόφυτος Μαυρομμάτης πού ἄρχισε νά ἐκδίδει ψυχοφελή βιβλία στήν Τουρκική γλῶσσα μέ ἑλληνικούς χαρακτῆρες (καραμανλήδικη διάλεκτος) γιά τούς Ἕλληνες ἐκείνους Χριστιανούς, τῆς Μ. Ἀσίας πού ἔχουν λησμονήσει τήν Ἑλληνική καί μιλοῦσαν τήν Τουρκική Γλῶσσα.

Ὁ Νικηφόρος Θεοτόκης καί ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, μέ τά ἐποικοδομητικά τους συγγράμματα πού γίνονται ἀνάγνωσμα στήν Ἐκκλησία, ἐκεῖ πού οἱ ὀλιγογράμματοι ἱερεῖς δέν μποροῦσαν νά κάνουν κήρυγμα. Ὅλοι αὐτοί οἱ ἄλλοι πού δέν ἀναφέρονται ἐδῶ, βοήθησαν στό νά ἀνακοπεῖ τό κύμα τῶν ἀθρόων ἐξισλαμισμῶν καί νά δημιουργηθεῖ ὡς ἀνάχωμα καί τεῖχος προστασίας ἡ θεία παρεμβολή τῶν νεομαρτύρων.

Ἕνα ἀκόμη χαρακτηριστικό τῆς ἐκκλησιαστικῆς καταστάσεως τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν ἡ ὀλιγογραμματοσύνη τοῦ κλήρου. Πολλές φορές καί τῶν Ἐπισκόπων.

Καί ὁ Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μελέτιος (1703-1714) συγγραφέας «Ἐκκλ/κῆς Ἱστορίας» στήν ἔκκλησή του γιά τήν καταπολέμηση τῆς ἀμάθειας μεταξύ ἄλλων ἀναφέρει τά παρακάτω: «...βλέπω ... εἰς ὅλα τά μέρη μας καί εἰς τάς ἐγκρίτους πολιτείας, τά ὀσπήτια, ἄδεια (ἀπὸ βιβλία) τόσον τῶν κληρικῶν... ἀπό τούς ὁποίους οἱ πλεῖστοι δέν ἔχουσι παρά ἕνα ψαλτήρι, καί ἕνα ὡρολόγιον πεπαλαιωμένον, καί κανένα συναξάρι, ὡσάν καί εἰς πολλά ἀρχοντικά καί πραγματευτῶν ὀσπήτια... ἐπιθυμοῦντες νά εὑρίσκωνται πάντοτε εἰς τήν ἀμάθειαν ὁποῦ εἶναι, καί δέν γνωρίζουσιν, ὅτι διά τήν ἀμέλειαν τῆς ἀναγνώσεως καί διά τήν ἔλλειψιν τῶν ἀξιολόγων βιβλίων, ἠθικῶν καί ἱστορικῶν, εὑρισκόμεθα εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἀμαθείας». [Πρωτ. Γεωργίου Μεταλληνοῦ, «Τουρκοκρατία – Οἱ Ἕλληνες στήν Ὀθωμανική Αὐτοκρατορία», ἐκδ. Ἀκρίτας, Ἀθήνα 1988, σελ. 230-231].

Ἀλλά, ἄλλο ἕνα χαρακτηριστικό τῆς ἐποχής, ἦταν καί ἡ ὑποβάθμιση τῆς ποιότητας τοῦ κλήρου μέ τήν ἔξαρση τοῦ φαινομένου τῆς σιμωνίας (τῆς διά χρημάτων χειροτονίας κληρικῶν) καί τοῦ κοσμικοῦ τρόπου διαγωγῆς πολλῶν κληρικῶν.

Ὡς ἀντίδοτο σέ αὐτή τήν ἠθική κατάπτωση ἦταν τό παράδειγμα τῆς ἁγιοπνευματικῆς ζωῆς τῶν Ἁγίων Κολλυβάδων.

Ἐπίλογος

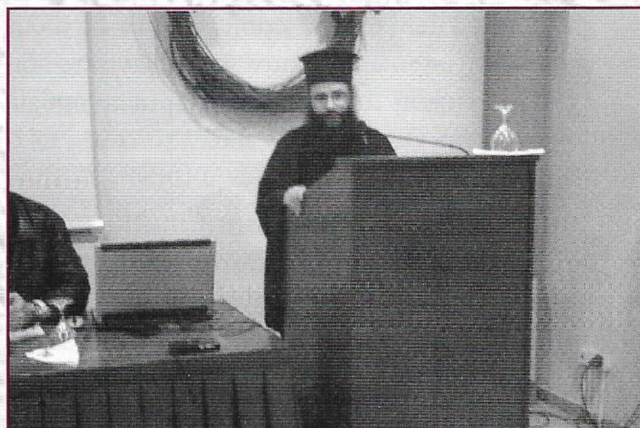
Σήμερα ἔχουν παρέλθει σχεδόν δύο αἰῶνες ἀπό τήν διακοπή τῆς «ὑπέροχης συμβιώσεως» τῶν Ἑλλήνων μέ τούς Τούρκους. Σήμερα ὅλοι σχεδόν οἱ Ἕλληνες γνωρίζομεν γραφή καί ἀνάγνωση. Περιπατοῦμε ἐλεύθερα στούς δρόμους δίχως νά κινδυνεύει ἀνά πᾶσα στιγμή ἡ ζωή καί ἡ τιμή μας. Τό ἴδιο καί τά παιδιά μας. Ἄν καί ἡ διαφορά εἶναι μεγάλη, ὅμως δέν συνήλθαμε πλήρως ἀπό τίς συνέπειες τῆς τραυματικῆς ἐκείνης περιόδου. Κληρονομήσαμε ὀθωμανικές νοοτροπίες ὅπως τό μπαξίς, τό ρουσφέτι καί τήν ἀσυμάζευτη ἀνοργανωσιά τοῦ κράτους μας. Κάποτε ὁ ἐλ. Βενιζέλος εἶχε πεῖ: «Δυστυχῶς, κύριοι, ὁ ἑλληνικός λαός ζήσας τόσους αἰώνας ὑπό ξένην δουλείαν ἐσυνήθισε νά θεωρῇ τό κράτος ἐχθρικόν, ὅπως πράγματι ἦτο, ὁ δέ αἰών τῆς ἐλευθερίας δέν κατώρθωσε νά τοῦ μεταβάλη ἐντελῶς τήν ψυχολογίαν αὐτήν» (Ὁμιλία Ἐλ. Βενιζέλου κατά τήν πρώτη συνεδρίαση τοῦ Σ.τ.Ἐ τῆς 17ης Μαΐου 1929 ὅπως ἀποδίδεται στό «Ἐλεύθερον Βῆμα» τῆς 18ης Μαΐου 1929).

Παρά τίς ἀξιόλογες ἐπιδόσεις μεμονωμένων Ἑλλήνων στίς ἐπιστῆμες καί τόν πολιτισμό, ὅμως ἡ πατρίδα μας ἔχει παύσει ἀπό τό 1453 νά εἶναι τό ἐπίκεντρο τοῦ πολιτισμοῦ.

Τουλάχιστον ὅμως, εἴμαστε ἐλεύθεροι. Καί αὐτό τό ὀφείλουμε στούς ὑπέροχους ἐκείνους ἥρωες πού ἀγωνίσθηκαν γιά τοῦ Χριστοῦ τήν πίστιν τήν ἁγίαν καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερίαν.

Καί αὐτοί γαλουχήθηκαν μέ τό πνεῦμα τῆς νεοελληνικῆς ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων πού συνέβη καί μέ τήν μέγιστη συμβολή τῶν τιμωμένων σήμερα ὁσίων πατέρων «Κολυβάδων».

Ἄς ἔχουμε τήν εὐχή τους.

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Ἀπολογία ὑπέρ τοῦ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀοράτου Πολέμου κειμένου σημειώματος περί τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους)

Τούτων οὕτως εἰρημένων, δύο καθολικά συνάγομεν συμπεράσματα·

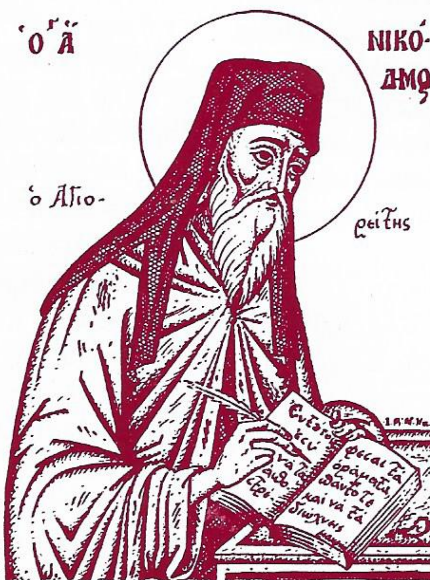
α΄ ὅτι ἐπειδή τό μυστήριον τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας ὀνομάζεται εὐδοκία, ἤτοι προηγούμενον θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὡς εἶπεν ἀνωτέρω ὁ μέγας τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος, τό δέ προηγούμενον θέλημα τοῦ Θεοῦ πάλιν, κατά τόν ἅγιον Ἰωάννην τόν Δαμασκηνόν (βιβλ. α΄ περί πίστεως, κεφ. με΄), ἤρτηται ὄχι ἐξ ἡμῶν, ἀλλ' ἐκ τοῦ Θεοῦ καί ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ· λοιπόν καί τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως, καθ' ὅ τοιοῦτον, προεγνώσθη καί προωρίσθη πρό τῆς προγνώσεως καί προορισμοῦ πάντων τῶν κτισμάτων· καί ἐν χρόνῳ ἐγένετο ἐκ μόνης τῆς ἀπείρου καί φυσικῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ·

β΄ ὅτι καί ἡ Κυρία Θεοτόκος, ὡς προσεχέστατον καί ἄμεσον μέσον καί συναίτιον ἀναγκαῖον τοῦ τοιούτου μυστηρίου (ἡ γάρ τοῦ Χριστοῦ σάρξ, τῆς Μαρίας ἐστί σάρξ, κατά τόν ἱερόν Αὐγουστίνον), προεγνώσθη καί προωρίσθη ὑπό τοῦ Θεοῦ πρό τῶν ἄλλων κτισμάτων, τά δέ ἄλλα κτίσματα προωρίσθησαν καί ἐγένοντο δι' αὐτήν· ἐπειδή αὐτός εἶναι ὁ προεπινοηθείς σκοπός τοῦ Θεοῦ, ταυτόν εἰπεῖν, τό τέλος, δι' ὅ τά ἄλλα ἐγένοντο, ὡς εἶπεν ἀνωτέρω ὁ ἱερός Ἀνδρέας.

Διατί δέ εἶπεν ἀνωτέρω ὁ θεοφόρος Μάξιμος, ὅτι διά τό μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως ἔγιναν ὅλα τά κτίσματα, αὐτό δέ δέν ἔγινε διά κανέν τέλος, ἐνῶ αἱ θεῖαι Γραφαί καί οἱ ἄλλοι θεοφόροι Πατέρες φανερῶς κηρύττουσιν, ὅτι τό μυστήριον αὐτό ἔγινε διά τήν τῶν ἀνθρώπων ἀνάπλασιν καί σωτηρίαν; ἐμοί δοκεῖ, ὅτι ἐπειδή, κατά τούς μεταφυσικούς, ἄλλα μέν εἶναι μέσα μόνον καί οὐχί τέλη· ἄλλα δέ εἶναι καί μέσα καί τέλη ἐν ταυτῷ, ἤτοι πρός μέν τά κατώτερα, τέλη, πρός δέ τά ἀνώτερα, μέσα· ἄλλα δέ εἶναι τέλη μόνον καί ὄχι μέσα, ἅτινα καί τέλη τελῶν, ὡς πάντων ἀνώτερα ὀνομάζονται· διά τοῦτο καί ὁ θεοφόρος Μάξιμος θεολογεῖ ἐδῶ, ὅτι τό μυστήριον τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐνανθρωπήσεως, εἶναι τέλος μόνον καί ὄχι μέσον, ὡς πάντων τῶν τῆς ἁγίας Τριάδος ἔργων ἀνώτατον καί ὑψηλότατον καί τέλος τελῶν τό κορυφαιότατον, οὗ ἕνεκα μέν τά πάντα, αὐτό δέ οὐδενός ἕνεκα· τῆς γάρ καθ' ὑπόστασιν ἑνώσεως κτίστου καί κτίσεως τί ἄλλο ἐστίν ἀνώτερον; ἄν καί αὐτό κατά λόγον ἕτερον θεωρούμενον, ἐγένετο διά τήν τῶν ἀνθρώπων ἀνάπλασιν καί σωτηρίαν. Καί διά νά εἴπωμεν καθολικῶς, τό μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως εἶναι ἀρχή καί μέσον καί τέλος ὅλων τῶν κτισμάτων, νοητῶν καί αἰσθητῶν καί μικτῶν. Εἶναι ἀρχή ὅλων τῶν κτισμάτων, διότι ἡ πρόγνωσις καί ὁ προορισμός τοῦ μυστηρίου τούτου, ἔγινεν ἀρχή καί αἰτία τοῦ νά προγνωσθῶσι καί νά προορισθῶσι καί νά κτισθῶσι πάντα τά κτίσματα, κατά τό «*Κύριος ἔκτισέ με ἀρχήν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ*», καί τό «*Πρωτότοκος πάσης κτίσεως*», περί τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου εἰρημένα, καθ' ὅ ἀνθρώπου, ὡς εἴπομεν. Λέγει δέ καί ὁ θεοφόρος Μάξιμος ἐν τῇ αὐτῇ ἑξηκοστῇ λύσει τῶν Ἀπόρων, «*διά τόν Χριστόν, ἤγουν τό κατά Χριστόν μυστήριον, πάντες οἱ αἰῶνες καί τά ἐν αὐτοῖς τοῖς αἰῶσιν ἐν Χριστῷ τήν ἀρχήν τοῦ εἶναι καί τό τέλος εἰλήφασιν. Ἕνωσις γάρ προεπενοήθη τῶν αἰώνων ὅρου καί ἀοριστίας, μέτρου καί ἀμετρίας, πέρατος καί ἀπειρίας καί κτίστου καί κτίσεως καί στάσεως καί*

κινήσεως, ἥτις ἐν Χριστῷ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων φανερωθεῖσα γέγονε, πλήρωσιν δοῦσα τῇ προγνώσει τοῦ Θεοῦ δι' ἑαυτῆς».

Ἔγινε δέ καί μέσον τό μυστήριον αὐτό, διότι ἐχάρισε πλήρωσιν εἰς τήν πρόγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ὡς προεῖπεν ὁ θεῖος Μάξιμος· ἐχάρισεν ἀτρεψίαν εἰς τούς ἀγγέλους καί ἀκινησίαν εἰς τό κακόν, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω μετά τοῦ Θεσσαλονίκης θείου Γρηγορίου, μετά Ἰωσήφ τοῦ Βρυεννίου καί μετά τοῦ Νικήτα· ταύτην δέ τήν τῶν ἀγγέλων ἀτρεψίαν, σωτηρίαν τοῦ ἀοράτου κόσμου ὠνόμασεν ὁ θεολόγος Γρηγόριος ἐν τῷ εἰς τό Πάσχα λόγῳ[1]· ἔφη δέ καί ὁ θεῖος Μάξιμος, ὅτι διά τοῦτο προεγνώσθη τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως, *«ἵνα περί τό πάντη κατ' οὐσίαν ἀκίνητον στῇ τά κατά φύσιν κινούμενα, τῆς πρός τε ἑαυτά καί πρός ἄλληλα ἐκβεβηκότα κινήσεως»*, ὅπου καί ὁ σχολιαστής τῶν τοῦ Μαξίμου φησί *«τῇ πρός τόν Θεόν ἑνώσει πάντων πρός ἀτρεψίαν μεταποιηθέντων»*· ἐχάρισεν εἰς τούς ἀνθρώπους λύσιν τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας, δόσιν τῆς θείας χάριτος, ἀφθαρσίαν, ἀθανασίαν, ἀτρεψίαν, σωτηρίαν καί ἄλλα μυρία ἀγαθά.

Εἶναι καί τέλος τό μυστήριον αὐτό, καθ' ὅτι αὐτό ἔγινε καί εἰς ἀγγέλους καί εἰς ἀνθρώπους καί εἰς ὅλην τήν κτίσιν τελείωσιν καί θέωσις καί δόξα καί μακαριότης· καί καθ' ὅτι αὐτό ἔγινεν ἀνακεφαλαίωσις οὐρανίων καί ἐπιγείων καί καθ' ὑπόστασιν ἕνωσις κτίστου καί κτισμάτων καί δόξα τοῦ ἀνάρχου Πατρός, δοξασθέντος οὐχί διά ψιλῶν κτισμάτων, ἀλλά δι' αὐτοῦ τοῦ κατ' οὐσίαν Υἱοῦ καί Λόγου του, τήν φύσιν τῶν ἀνθρώπων φορέσαντος, τό ὁποῖον αὐτό τέλος εἶναι τό ὕστατον πάντων, μεθ' οὗ οὐκ ἔστιν ἄλλο τέλος ἀνώτερον· καί οὗ ἕνεκα μέν τά πάντα, αὐτό δέ οὐδενός ἕνεκα, κατά τόν αὐτόν πάλιν εἰπεῖν θεῖον Μάξιμον· *«ἵνα γάρ, φησίν ὁ Ἀπόστολος, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καί ἐπιγείων καί καταχθονίων καί πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται, ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστός»*· διατί; καί τίνος χάριν; διά τήν δόξαν, λέγω, τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, *«εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός»*.

Ἐκ τῶν εἰρημένων λοιπόν τούτων δύναται νά συμπεράνῃ ὁ καθείς, ὅτι **ἀπαραιτήτως** ἔπρεπε νά γίνῃ τό μυστήριον τῆς ἐνανθρωπήσεως, κατά πρῶτον μέν καί κύριον καί καθ' αὐτό λόγον, διότι τό μυστήριον αὐτό ἦτο προηγούμενον θέλημα Θεοῦ[2], καθώς εἴπομεν μετά τοῦ Θεσσαλονίκης Γρηγορίου, πρώτιστον κινητικόν αἴτιον ἔχον τήν ἄπειρον καί οὐσιώδη καί ὑπεράγαθον ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ· μᾶλλον δέ αὐτόν τόν ἐνδοξότατον πυθμένα τῆς πατρικῆς ἀγαθότητος, ὡς εἶπεν ὁ θεοφόρος Μάξιμος· κατά δεύτερον δέ λόγον, καί διότι αὐτό ἦτον ἀναγκαῖον εἰς ὅλα τά κτίσματα, νοητά καί αἰσθητά, ὡς ἀρχή αὐτῶν καί μέσον καί τέλος ὡς ἀπεδείχθη.

Ἱκανά νομίζω ὅτι εἶναι τά ὀλίγα ταῦτα εἰς ἀπολογίαν παρά γε τοῖς εὐγνώμοσι διαιτηταῖς καί ἀναγνώσταις τοῦ προρρηθέντος σημειώματός μου περί τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τούς ὁποίους καί παρακαλῶ νά μή μέ διαβάλλωσι παραλόγως· οὐ γάρ ἀπό γνώμης οἰκείας καί δόξης τοῦτο ἐκεῖσε ἔγραψα, ἀλλ' ἑπόμενος τῇ δόξῃ τῶν προρρηθέντων θεολόγων. Εἰ δέ τινες ἴσως ἐμπαθῶς κινούμενοι (ὅπερ ἀπεύχομαι) κατηγοροῦσι με, κατηγορείτωσαν μᾶλλον τόν θεοφόρον Μάξιμον, τόν Θεσσαλονίκης Γρηγόριον καί τόν μέγαν Ἀνδρέαν καί τούς λοιπούς, παρ' ὧν ἐγώ τήν δόξαν ταύτην ἠρανισάμην.

«Ἀρχῆς χορηγῷ καί τέλους δόξα πρέπει».

---

1. Ὅθεν καί Νικήτας ὁ σοφός σχολιαστής τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου σχολιάζων τό εἰς τό Πάσχα ρητόν ἐκεῖνο τοῦ Θεολόγου· *«Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ ὅσος τε ὁρατός καί ὅσος ἀόρατος»*, λέγει· *«οἱ δέ Ἄγγελοι ἐπεί δυσκίνητοι ὄντας πρός τό κακόν, ἀλλ' οὐκ ἀκίνητοι, μετά τήν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν ἐγένοντο λοιπόν καί ἀκίνητοι, οὐ φύσει ἀλλά χάριτι, εἴη ἄν, αὐτοῖς σωτηρία ἡ ἀτρεψία, μηκέτι φοβουμένοις τήν ἐπί τό χεῖρον μεταβολήν, καί τήν ἐκ ταύτης ἀπώλειαν»*. Καί ὁ μέγας τῆς Θεσσαλονίκης Γρηγόριος· *«Ἐντεῦθεν Ἄγγελοι νῦν τό ἀπερίτρεπτον ἔλαβον, ἔργῳ παρά τοῦ Δεσπότου μαθόντες, ὁδόν ὑψώσεως καί τῆς πρός αὐτόν ὡμοιώσεως, οὐ τήν ἔπαρσιν οὖσαν, ἀλλά τήν ταπείνωσιν»* (λόγ. εἰς τήν Χριστοῦ Γέννησιν).

2. Ὅθεν πρός τόν ἐρωτῶντα, ποία εἶναι πρώτη ὅλων τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, ὁ Εὐαγγελισμός ἤ ἡ Ἀνάληψις; γλαφυρῶς καί ὑψηλοτέρῳ τῷ λόγῳ ἤθελεν ἀποκριθῇ τις, ὅτι εἶναι ἡ Ἀνάληψις καί οὐχί ὁ Εὐαγγελισμός. Ὁ μέν γάρ Εὐαγγελισμός, πρώτη εἶναι τῶν ἑορτῶν τῇ πράξει καί τῇ ἐκβάσει, ὕστερα δέ τῇ γνώσει καί θεωρίᾳ· ἡ δέ Ἀνάληψις καί ἡ ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός καθέδρα καί ὑπερύψωσις τῆς ἀνθρωπότητος, ὕστερα μέν εἶναι τῇ πράξει καί τῇ ἐκβάσει, ἀλλά τῇ γνώσει καί θεωρίᾳ πρωτίστη πασῶν τῶν ἄλλων ἐστί.

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Εἰς τήν σελ. 17 τοῦ παρόντος τεύχους ἀναδημοσιεύομεν τό σχετικόν μέ τήν ὑπόθεσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικήτα Καλύμνου ἄρθρον, τό ὁποῖον εἶχε δημοσιευθεῖ τόν Δεκέμβριον τοῦ 2007. Τό ἄρθρον ἐκεῖνο κατέληγεν εἰς τήν φράσιν ὅτι: **«ἡ ὑπόθεσις θά κριθῇ τελικῶς κατά τήν 4ην Ἀπριλίου 2008 (ν.ἡ.) ἀπό τήν ὁλομέλειαν τοῦ Σ.τ.Ε»**. Πράγματι. Κατά τήν προαναφερθεῖσα ἡμερομηνίαν ὄντως συνεζητήθη τό θέμα καί ὁ Εἰσηγητής Σύμβουλος κ. Ν. Σακελλάριος ἦτο ἀρνητικός. Δηλαδή ἐζήτησε τήν ἀπόρριψιν τῆς αἰτήσεως τῆς οἰκογενείας τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ ναοῦ καί οὐσιαστικῶς ἐτάσσετο ὑπέρ τῶν ἀπόψεων τῆς νεοημερολογιτῆς Μητροπόλεως Καλύμνου. Ἔκτοτε ἀνεμένομεν τήν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

Ἡ ἀπόφασις ἐδημοσιεύθη ἐπιτέλους τήν 14/27 Σεπτεμβρίου 2009. Διά τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3768/2009, λοιπόν, ἡ ὁλομέλεια τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἐδικαίωσε τήν οἰκογένειαν τῶν ἰδιοκτητῶν καί ἀπεφάνθη ὅτι ἡ πρᾶξις τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱ.Μ. Καλύμνου διά τῆς ὁποίας ὁ ἰδιωτικός ναός Ἁγίου Νικήτα Φλασκᾶ Καλύμνου *«ἐτράπη, κατ' ἐπίκλησιν μάλιστα τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ ν. 590/1977, εἰς ἐνοριακόν (...) ΔΕΝ δύναται νά θεωρηθεῖ ὅτι ἔλαβε νόμιμον ὑπόστασιν, δοθέντος ὅτι δέν ἐτηρήθη ἐν προκειμένῳ ἡ τασσομένη ἀπό τόν νόμον 590/1977 διαδικασία διά τή ἵδρυσιν ἐνοριακοῦ ναοῦ καί ἐνορίας...»*. Ἡ αὐτονόητος διά τόν καθένα διαθέτοντα κοινήν λογικήν αὕτη ἀπόφασις, ἐλήφθη ἔπειτα ἀπό τοσαύτην χρονοτριβήν καί ταλαιπωρίαν τῆς οἰκογενείας τῶν ἰδιοκτητῶν καί μάλιστα ὄχι ὁμοφώνως, ἀλλά κατά πλειοψηφίαν! Ἀπό τούς 35 ἀνωτάτους δικαστάς ἐμειοψήφισαν οἱ 15!

Τό σημαντικόν, ὅμως, εἶναι ὅτι τελικῶς ἡ ἀλήθεια ἐνίκησε καί τό δίκαιον ἐπεκράτησεν. Εὐχόμεθα αἰσίαν ἔκβασιν καί εἰς τούς λοιπούς δικαστικούς ἀγῶνας τούς ὁποίους ἔχομεν νά ἀντιμετωπίσωμεν.

✓ Ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος τήν 15/28-10-2009 κατά τήν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου του εἰς τήν Ἀμερικήν διά τήν συμμετοχήν του εἰς τά πράσινα συνέδρια (συνδυάζει τό «Οἰκουμενικός» μέ τό «Οἰκολογικός»...), ἐπεσκέφθη καί τήν Συναγωγήν τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἐκεῖ, ὁ Ἀρχιραββῖνος καί λοιποί γραμματεῖς καί φαρισαῖοι τῆς Συναγωγῆς, ὑπεδέχθησαν αὐτόν μετά χαρᾶς μεγάλης, ᾄδοντες καί ψάλλοντες, ὅπως ἄλλωστε εἶχον ὑποδεχθεῖ καί τόν Πάπαν τῆς Ρώμης Βενέδικτον. Δέν ἔπρεπε, λοιπόν, νά ὑστερήσῃ καί ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ἀλλ' ἔσπευσε νά εἰσέλθῃ εἰς τήν Συναγωγήν τῶν Ἰουδαίων διά νά προσευχηθῇ ὅπως καί μεγάλος του ἀδελφός καί νά λάβῃ πλουσίαν τήν «εὐλογίαν». Ποίαν «εὐλογίαν»; Τῆς παραβάσεως τῶν ἱερῶν κανόνων! Διότι ἀναφέρουν: *«Εἴ τις κληρικός, ἤ λαϊκός, εἰσέλθῃ εἰς συναγωγήν Ἰουδαίων ἤ αἱρετικῶν προσεύξασθαι, καθαιρείσθω καί ἀφοριζέσθω»* (κανών ξδ΄ Ἀποστολ.).

Ἀλλά μᾶς διέφυγεν· οἱ ἱεροί κανόνες (διά τόν κ. Βαρθολομαῖον) ἰσχύουν μόνον ὅταν τούς ἐπικαλεῖται πρός ὑπεράσπισιν τῆς ὑπεροχῆς του.

Ἀπεκάλεσε τούς Ἰουδαίους τέκνα τοῦ Ἀβραάμ, θέλων νά κολακεύσει τούτους, διότι ἀρέσκονται νά λέγουν ὅτι πατέρα ἔχουν τόν Ἀβραάμ. Ὅμως εἰς τό Εὐαγγέλιον ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός εἶπεν εἰς τούς Ἰουδαίους: *«Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τά ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε. (...) Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρός τοῦ διαβόλου ἐστέ, καί τάς ἐπιθυμίας τοῦ πατρός ὑμῶν θέλετε ποιεῖν»* (Ἰωάνν. Η΄ 39,44).

Προφανῶς ὁ κ. Βαρθολομαῖος ἔκαμε τήν κίνησιν ταύτην προκειμένου νά ἐξασφαλίσῃ τήν ὑποστήριξιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ «λόμπυ» τῶν Η.Π.Α. καί ἰσχυροποίησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔναντι τῶν πιέσεων τοῦ τουρκικοῦ κράτους. Ἀπό τότε, ὅμως, πού τό Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἐναπέθεσε τάς ἐλπίδας του εἰς τήν ὑποστήριξιν τοιούτων παραγόντων, ἀπώλεσε τήν ἐκ τοῦ Θεοῦ βοήθειαν καί κινδυνεύει μέ ἀφανισμόν.

✓ Τήν 17/30-11-2009, ἡμέραν Δευτέραν, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παναχράντου Μεγάρων, συνεδρίασεν τό Πρωτοβάθμιον διά Πρεσβυτέρους Συνοδικόν Δικαστήριον ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου καί προκειμένου νά δικάσῃ τόν Ἱερομόναχον Σοφρώνιον Στάγκον κατηγορούμενον ἐπί καταφρονήσει τῆς προϊσταμένης Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καί ἀποσχίσει. Ὁ κατηγορούμενος καίτοι τετράκις ἐκλήθη καί ἐδόθη εἰς αὐτόν ἐπί ἑξάμηνον κάθε δυνατότης νά ἔλθῃ εἰς συναίσθησιν καί νά ἐπανορθώσῃ, περιεφρόνησε τήν ἐπί τοσοῦτον μακροθυμήσασα Ἱεράν Σύνοδον καί τούς Ἀρχιερεῖς οἱ ὁποῖοι τόν ἐχειροτόνησαν καί τόν ἀνέδειξαν, συνεπῶς *«αὐτός καθ' ἑαυτοῦ τῆς καταδίκης τήν ψῆφον ἐκπεφωνηκέναι»* ἐκρίθη.

Τοιουτοτρόπως ἐδικάσθη ἐρήμην, ἐκρίθη ἔνοχος καί ἐπεβλήθη εἰς αὐτόν τό ἐπιτίμιον τῆς καθαιρέσεως ἀπό τήν ἱερωσύνην καί ἐπαναφορᾶς αὐτοῦ εἰς τάς τάξεις τῶν μοναχῶν.

✓ Ὁ ἀνταποκριτής τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πρακτορίου Εἰδήσεων κ. Σ. Χατζημανώλης μετέδωσεν ἐξ Αυστραλίας τήν 15/29-10-2009 τά κάτωθι:

«Σέ νέα φάση ἀναμένεται νά εἰσέλθει τό λεγόμενο "ἐκκλησιαστικό" τῆς ὁμογένειας τῆς Αὐστραλίας, μετά τήν ἐτήσια γενική συνέλευση τῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλληνικῶν Ὀρθοδόξων Κοινοτήτων Αὐστραλίας, πού πραγματοποιήθηκε στήν πόλη τῆς Ἀδελαΐδας.

Οἱ Κοινότητες - μέλη τῆς Ὁμοσπονδίας ἀποφάσισαν, μεταξύ ἄλλων, ὅτι "οἱ ἐκκλησίες πού ἀνήκουν στήν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία Ἀμερικῆς καί Αὐστραλίας, ὅπως ἀναγνωρίσουν σάν Ἐκκλησιαστική ἀρχή τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνήσιων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ πρῶτα ἀκολουθήσουν τίς νόμιμες καταστατικές διαδικασίες πού διέπουν τίς Κοινότητές μας".

Ἕως τώρα ἡ λεγόμενη Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία Ἀμερικῆς καί Αὐστραλίας δέν ἀναγνωρίζεται ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο καί χαρακτηρίζεται "σχισματική" ἀπό τήν Ἀρχιεπισκοπή Αὐστραλίας.

Ἡ Ὁμοσπονδία Κοινοτήτων προσπάθησε νά ξεπεράσει τό πρόβλημα αὐτό μέ τήν ἔνταξη τῶν ἐκκλησιῶν της στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνήσιων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν (Γ.Ο.Χ.) τῆς Ἑλλάδας, κυρίως γιά νά πετύχει τήν ἀναγνώριση τῶν μυστηρίων πού γίνονται στίς ἐκκλησίες της ἀπό τήν ἑλληνική πολιτεία.

Πάντως, στίς ἐκκλησίες της στήν Αὐστραλία δέν θά ἀκολουθεῖται τό παλαιό ἡμερολόγιο, ὅπως γίνεται μέ τούς Γ.Ο.Χ. στήν Ἑλλάδα».

Τοῦτο πληροφορηθέντες καί κληθέντες νά σχολιάσωμεν ἀπό δημοσιογραφικούς κύκλους τῆς ὁμογενείας, διεψεύσαμε κατηγορηματικῶς. Ἡ Γνησία Ὀρθοδοξία δέν εἶναι «σημαία εὐκαιρίας» δι' ὅσους ἐπιζητοῦν διέξοδον εἰς τάς διοικητικάς των διαφοράς μέ τήν προϊσταμένην των Ἐκκλησιαστικήν ἀρχήν. Ἡ νόμιμος καί κανονική ἀρχή τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μέ τάς ἀνωτέρω περιγραφείσας συναλλαγάς. Γνωρίζομεν ὅτι ἡ λεγομένη «Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία Ἀμερικῆς(!) καί Αὐστραλίας», εἶναι μία νεοημερολογιτική παράταξη, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη ἀπό τάς Ἑλληνικάς Κοινότητας τῆς Αὐστραλίας αἱ ὁποῖαι διαφωνοῦν μετά τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως σχετικῶς μέ τό θέμα τοῦ (οἰκονομικοῦ καί διοικητικοῦ) ἐλέγχου τῶν Ἱερῶν Ναῶν τούς ὁποίους ᾠκοδόμησαν οἱ Ἕλληνες μετανάστες τῆς Αὐστραλίας. Αἱ Κοινότητες ἐπιθυμοῦν νά διατηροῦν τόν ἀπόλυτον ἔλεγχον τῶν ἐκκλησιῶν καί –διά τῶν Προέδρων των- νά προσλαμβάνουν καί ἀπολύουν τούς κληρικούς, ὅπως περίπου τούς ὑπαλλήλους τῶν καταστημάτων των. Δέν ἔχουν πνευματικάς διαφοράς μετά τῆς Πατριαρχικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἀλλ' οἰκονομικάς καί διοικητικάς. Τό μόνον πρόβλημά των εἶναι ἡ μή ἀναγνώρισις τῶν μυστηρίων τά ὁποῖα τελοῦνται εἰς τούς ναούς των ἀπό τήν Ἑλληνικήν Πολιτείαν (ἡ Αὐστραλιανή τά ἀναγνωρίζει). Τοῦτο ἀποπειρῶνται νά παρακάμψουν διά τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς μίαν -ἀγνώστου προελεύσως καί ἀνυπάρκτου παρουσίας εἰς τήν Ἑλλάδα- ὁμάδα ρασοφόρων, ἡ ὁποία καί αὐτή τιτλοφορεῖται «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», ἐκμεταλλευομένη τήν ἀσυδοσίαν ἡ ὁποία ὑφίσταται ἐν Ἑλλάδι ὡς πρός τήν χρῆσιν τοῦ ὀνόματος τούτου. Φρονοῦμεν, ὅμως, ὅτι δέν θά ἐπιτύχουν αὐτό τό ὁποῖον ἐπιθυμοῦν.

✓ Διά νά μείνωμεν ὅμως εἰς τά τῆς Αὐστραλίας, ἄς ἴδωμεν τί δημοσιεύει ἡ ὁμογενειακή ἐφημερίς «Νέος Κόσμος» τῆς 22-12-2009.4-1-2010 ὑπό τίτλον: **«Προσευχή στήν ἰνδική γλῶσσα σέ ἑλληνικό Ἱερό Ναό τῆς Μελβούρνης»:**

«Στόν ἱερό ναό Ἁγίου Παντελεήμονα Dandenong εἶναι πολύ πιθανόν νά βροῦν τό μελλοντικό τους «σπίτι λατρείας» οἱ Ἰνδοί ὀρθόδοξοι χριστιανοί.

Ἡ Ἰνδική Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Παναγίας στεγαζόταν ἀπό τόν Αὔγουστο τοῦ 1980 σέ ἱερό ναό στήν περιοχή τοῦ East Coburg, πού ὅμως πρίν ἀπό περίπου πέντε χρόνια ἔγινε στάχτη. Ἀρχικά, εἰκαζόταν ὅτι ἡ φωτιά πού κατέστρεψε τόν ναό ὀφείλονταν σέ ἀμέλεια, ἀλλά ἀργότερα διαπιστώθηκε ὅτι τά αἴτια τῆς πυρκαγιᾶς ἦταν ὕποπτα. Ὁ ἱερός ναός τῆς Παναγίας ξαναχτίστηκε καί πάλι στό East Coburg, ἀλλά δέν εἶναι εὔκολο γιά τό αὐξανόμενο ποίμνιο τῆς περιοχῆς τοῦ Dandenong νά ταξιδεύει πάνω ἀπό ἕνα δίωρο γιά νά προσευχηθεῖ.

Τώρα μετά ἀπό παράκληση τοῦ ἐφημερίου τῆς ἐκκλησίας τῆς Παναγίας τῶν Ἰνδῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν πρός τόν ἐπίσκοπο Δέρβης κ.κ. Ἰεζεκιήλ, ἀλλά καί τόν ἐφημέριο τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονα π. Ἀντώνιο Κρινᾶ, οἱ Ἰνδοί χριστιανοί ὀρθόδοξοι (Μονοφυσίτες στό δόγμα) θά μποροῦν νά προσευχηθοῦν στόν ἱερό ναό τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονα, τουλάχιστον γιά δύο Κυριακές κατά τό ἑπόμενο δίμηνο.

Ὅπως ἀνέφερε στό «Νέο Κόσμο» ὁ πατήρ Κρινᾶς, δέν ἔχει ἀκόμα ἀποφασιστεῖ ἄν ἡ συνεργασία θά συνεχιστεῖ καί στό μέλλον. Ἡ Ἑλληνορθόδοξη Ἀρχιεπισκοπή δέχθηκε νά δώσει τόν ἱερό ναό τοῦ Ἁγ. Παντελεή-

μονα γιά κάποιες ἀκολουθίες, μιᾶς καί στήν περιοχή κατοικοῦν πάνω ἀπό 30 οἰκογένειες Ἰνδῶν Χριστιανῶν καί ἡ πρωτοβουλία σίγουρα ἔγινε δεκτή μέ μεγάλη εὐχαρίστηση ἀπό τούς «Ἰνδούς Χριστιανούς Ὀρθόδοξους».

Ἡ πρώτη ἀκολουθία ἔλαβε χώρα χθές στίς 6.30 τό ἀπόγευμα καί νά ἀναφέρουμε ὅτι σ' αὐτήν χοροστάτησε ὁ ἐφημέριος του ἰνδικοῦ ἐκκλησιάσματος πατήρ K.Y. Chacko».

Εἴδατε μετά πόση εὐκολίας ὁ νεοημερολογίτης Ἐπίσκοπος Δέρβης (Πατρ. Κωνσταντινουπόλεως) παρεχώρησε Ὀρθόδοξον Ναόν διά νά λειτουργῶνται οἱ μονοφυσῖται; Παρατηρήσατε ὅτι οἱ Μονοφυσῖται καλοῦνται ἁπλῶς «Ἰνδοί Ὀρθόδοξοι», ὡσάν νά ἐπρόκειτο περί ἐθνικῆς (ἤ μᾶλλον γλωσσικῆς) διαφορᾶς καί ὄχι δογματικῆς; Ὁ οἰκουμενισμός και ὁ συγκρητισμός ἀρχίζει –δυστυχῶς– νά γίνεται συνείδησις εἰς τόν λαόν τῶν νεοημερολογιτῶν!

✓ Γράφει ὁ «Αγγελιαφόρος» τῆς 3/16-12-2009 ὑπό τίτλον: **«Καμία ὑπεξαίρεση στή μονή Ἐσφιγμένου»:**

«Νά μή γίνει καμία κατηγορία σέ βάρος τῶν ζηλωτῶν μοναχῶν τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου τοῦ Ἁγίου Ὄρους, οἱ ὁποῖοι καταγγέλθηκαν γιά ἐκποίηση ἀκινήτων καί ὑπεξαίρεση, προτείνει πρός τό Συμβούλιο Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης ὁ ἀντεισαγγελέας Ἐφετῶν πού χειρίστηκε τήν ὑπόθεση.

Τήν ἐντολή γιά τή διενέργεια τῆς προκαταρκτικῆς ἐξέτασης εἶχε δώσει ὁ πρώην προϊστάμενος τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Θεσσαλονίκης, Βασίλης Φλωρίδης, τόν περασμένο Ὀκτώβριο, ἔπειτα ἀπό καταγγελίες ὅτι ἐκποιοῦνται ἀκίνητα καί ὑπεξαιροῦνται χρήματα ἀπό τήν περιουσία τῆς μονῆς Ἐσφιγμένου στό Ἅγιον Ὄρος. Σύμφωνα μέ τίς καταγγελίες πού ἔφτασαν ἀπό τά μέλη τῆς νέας ἀδερφότητας, τά τελευταῖα χρόνια σημειώθηκε παράνομη μεταβολή ἤ πώληση ἀκινήτων πού ἀνήκουν στή Μονή Ἐσφιγμένου, ἐνῶ καταγγέλλεται ὅτι διακινήθηκαν μεγάλα χρηματικά ποσά ἀπό τούς τραπεζικούς λογαριασμούς τοῦ μοναστηριοῦ.

Δέ στοιχειοθετεῖται...

Ὡστόσο, ὁ ἀντεισαγγελέας Ἐφετῶν, μετά τήν ὁλοκλήρωση τῆς ἔρευνας, στήν πρότασή του ζητᾶ τήν ἀπαλλαγή τῶν μοναχῶν σέ βάρος τῶν ὁποίων εἶχε ἀσκηθεῖ ποινική δίωξη, σέ βαθμό κακουργήματος γιά ὑπεξαίρεση, ἀπιστία καί ἀπάτη. Ὁ εἰσαγγελικός λειτουργός στήν πρότασή του ἀναφέρει ὅτι δέ στοιχειοθετεῖται τό ἀδίκημα τῆς ἀπιστίας, καθώς ἀπό τό 2002 καί μετά οἱ ζηλωτές μοναχοί δέν ἔχουν τήν τυπική διαχείριση τῆς μονῆς, ἐνῶ, σύμφωνα μέ τήν ἴδια πρόταση, δέ διαπιστώθηκε καμία ὑπεξαίρεση. Μάλιστα, ὁ ἀντεισαγγελέας Ἐφετῶν ἀναφέρει ὅτι οἱ συγκεκριμένοι μοναχοί ἔχουν ἀρνηθεῖ κοινοτικές ἐνισχύσεις μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν.

Ἀξίζει νά σημειωθεῖ ὅτι τά τελευταῖα χρόνια ἡ κατάσταση στή μονή Ἐσφιγμένου εἶναι «ἠλεκτρισμένη», καθώς ἀπό τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπόφαση μέ τήν ὁποία οἱ ζηλωτές μοναχοί χαρακτηρίζονται σχισματικοί, ἐνῶ ἔχει διαταχθεῖ ἡ ἀπέλασή τους ἀπό τό Ἅγιον Ὄρος. Ἀπό τήν πλευρά της ἡ ὀλιγομελής «νόμιμη» Συνοδεία, πού ἐκλέχτηκε ἀπό τήν Ἱερά Κοινότητα, διεκδικεῖ τή χρήση τοῦ μοναστηριοῦ καί ζητᾶ ἐπίμονα τήν ἀπέλαση τῶν ζηλωτῶν μοναχῶν».

Ἡ ὁμάς τῶν περί τόν κ. Χρυσόστομον Κατσουλιέρην ψευδοεσφιγμενιτῶν, προέβη εἰς τάς καταγγελίας αὐτάς θεωροῦσα ὡς «ὑπεξαίρεσιν ἁγιορειτικῆς ἰδιοκτησίας» τάς ἀπομετοχιοποιήσεις τῶν Μοναστηρίων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ., τά ὁποῖα εἶχον γίνει πρό πολλῶν ἐτῶν μετόχια τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐφιγμένου προκειμένου νά προστατευθουν ἀπό τάς ἁρπακτικάς διαθέσεις τῶν νεοημερολογιτῶν καί ἀπομετοχιοποιήθηκαν εὐθύς ὡς διεφάνη εἰς τόν ὁρίζοντα τό σατανικόν σχέδιον τῆς ἱδρύσεως ἑτέρας «Μονῆς Ἐσφιγμένου» πρός ὑφαρπαγῆν τῆς περιουσίας τῆς πραγματικῆς Μονῆς. Δυστυχῶς, αὕτη ἡ ἑτέρα Μονή, ἔχουσα πακτωλόν χρημάτων καί νομικά ἐπιτελεῖα καθηγητῶν πανεπιστημίου (ἐνδεχομένως καί ὑπογείους διασυνδέσεις, τίς οἶδεν), ἤρχισε νά ἐπιτυγχάνῃ πρωτοδίκους δικαστικάς ἀποφάσεις ἀκυρώσεως τῶν πράξεων ἀπομετοχιοποιήσεως. Ἰδού, ὅμως, ὅτι ὑπάρχουν καί εὐσυνείδητοι διακαστικοί λειτουργοί, ὅπως ὁ προτείνας τήν ἀπαλλαγήν τῶν Ἐσφιγμενιτῶν πατέρων ἀντιεισαγγελέας τοῦ δημοσιεύματος.

Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει νά διεξάγῃ δύσκολον δικαστικόν ἀγῶνα κατά τῶν τοιούτων ἁγιορειτῶν. Καλοῦμε τούς πιστούς τῆς Ἐκκλησίας μας εἰς ἐγρήγορσιν καί προσευχήν, ὥστε νά διαλυθοῦν αἱ μηχανορραφίαι τοῦ πονηροῦ καί νά ἐπικρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη.

Ὁ Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικήτα Καλύμνου*

Εἰς τήν περιοχή τοῦ Φλασκᾶ τῆς Καλύμνου βρίσκεται ὁ ἰδιωτικός ναός τῆς οἰκογενείας Χριστοφῆ ἐπ ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νικήτα. Τόν ναόν αὐτόν ἤρχισε νά ἀνεγείρῃ ὁ Νικήτας Χριστοφῆς καί εἰς τήν ἀνέγερσιν αὐτοῦ συνέβαλε σημαντικῶς ὁ υἱός τοῦ Νικήτα, Ἐμμανουήλ Χριστοφῆς, ἐργαζόμενος ὡς μετανάστης εἰς Αὐστραλίαν. Διά τόν λόγον τοῦτον, μετά τόν θάνατον τοῦ Νικήτα, οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν κληρονόμων μετεβίβασαν τά μερίδιά των εἰς τόν Ἐμμανουήλ, ἡ μήτηρ τοῦ ὁποίου ὀνόματι Καλοτίνα, διέμενε εἰς ἕν κελλίον πλησίον τοῦ ναοῦ καί ἠκολούθη τό πάτριον ἑορτολόγιον. Μετά τόν θάνατον τῆς Καλοτίνας, ἡ Μητρόπολις τῶν νεοημερολογιτῶν, ἐκμεταλλευομένη τήν ἀπουσίαν τῶν νομίμων ἰδιοκτητῶν ἐκ τῆς νήσου, κατέλαβε τόν ναόν καί ἐχαρακτήρισεν αὐτόν ἐνοριακόν, διορίσασα παρανόμως Ἐφημέριον καί Ἐπιτρόπους. Τοῦτο, ὅπως ἦτο φυσικόν, ἔφερε τήν Μητρόπολιν εἰς συνεχῆ διαμάχην μετά τῶν ἰδιοκτητῶν οἱ ὁποῖοι, πρό δύο ἐτῶν, ἐπέτυχον νά ἐπιστραφοῦν εἰς αὐτούς τά κλεῖθρα καί νά ἐπανακτήσουν τόν ἔλεγχον τοῦ ναοῦ. Τότε ἀπεφάσισαν νά παραχωρήσουν τόν ναόν εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τήν ὁποίαν ἀνήκουν καί οἱ ἴδιοι πλέον, ὅπως καί ἄλλοι συγγενεῖς των. Τοῦτο πληροφορηθείς ὁ νεοημερολογίτης Μητροπολίτης κ. Παΐσιος κατά τόν Ἰούλιον τοῦ 2006 ἐδημιούργησε τά γνωστά ἐπεισόδια, ὡς ἤδη αὐτά ἔχουν περιγραφεῖ εἰς τήν «Φωνήν τῆς Ὀρθοδοξίας» (τεῦχος 941, 2006).

Μετά ταῦτα, ὁ Θεοφιλέστατος κατ᾽ ἐπανάληψιν ἐλειτούργησεν εἰς τόν ναόν αὐτόν μέχρι τήν ἔναρξιν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁπόταν ἄνθρωποι τῆς νεοημερολογιτικῆς Μητροπόλεως διερρήγνυαν συνεχῶς τόν ναόν τῶν ἰδιοκτητῶν, μή προστατευομένων ἀπό τάς ἀρχάς καί μή δυναμένων νά περιφρουροῦν συνεχῶς τόν ναόν ὡς μή μόνιμοι κάτοικοι τῆς Καλύμνου. Διά τοῦτο ὁ ναός ἀνεκατελήφθη ὑπό τῶν νεοημερολογιτῶν.

Πλήν ὅμως, τό Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἐξέδωσε προσωρινήν ἀπόφασιν δικαιώσας τούς ἰδιοκτήτας. Παρά τάς ἀπειλάς λοιπόν, τοῦ κ. Παϊσίου, καί μέ εἰσαγγελικήν ἐντολήν μετέβησαν κατά τήν ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Νικήτα διά νά πανηγυρίσουν ὀρθοδόξως τόν Ἅγιον.

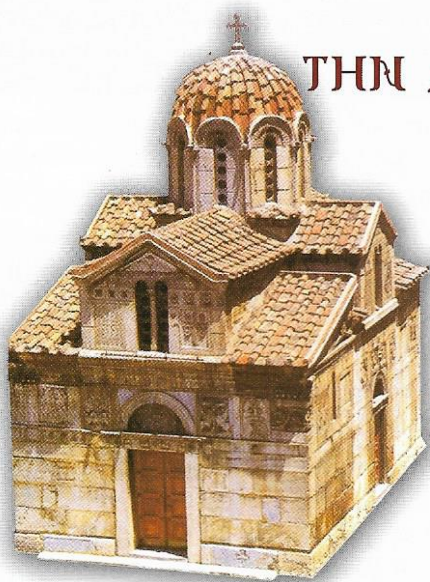
Τήν παραμονήν τῆς ἑορτῆς (14/27-9-2007), πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Γερόντιος καί ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἐτέλεσαν τήν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγιασμοῦ καί ἀνέγνωσαν ἐκ περιτροπῆς τάς εἰδικάς διά τήν περίπτωσιν εὐχάς καί ἐν συνεχείᾳ ἐτέλεσαν πανηγυρικῶς τόν Ἑσπερινόν, ἡ δέ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὑπό τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Γρηγορίου Ταυλαρίου, χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου καί συνευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Ἡ ὑπόθεσις θά κριθῇ τελικῶς κατά τή 4ην Ἀπριλίου 2008 (ν.ἡ.) ἀπό τήν ὁλομέλειαν τοῦ Σ.τ.Ε.

* «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 949, ἔτος 57ον, Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2007, σελ. 6.

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΡΩΣΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Ἀπό τάς 10/23 ἕως τάς 16/29 Σεπτεμβρίου 2009 ἀντιπροσωπεία της Ρωσικῆς Γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπεσκέφθη τὴν χώρα μας κατόπιν προσκλήσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Ἡ ρωσική ἀντιπροσωπεία ἀπετελεῖτο ἀπό τόν Πρωθιεράρχην τῆς ρωσικῆς Ἐκκλησίας Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ὄμσκ καί Σιβηρίας κ. Τύχωνα, τόν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Κουμπάν καί Εὐξείνου Πόντου Βενιαμίν, τόν Σεβ. Ἐπίσκοπον Τσερνίγκωφ κ. Ἑρμογένην καί τόν Αἰδεσιμώτατον Πρωτοπρεσβύτερον π. Βίκτωρα Μέλεχωφ.

Ἡ ρωσική ἀντιπροσωπεία ἐφιλοξενήθη εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Εὐγγελιστοῦ Μάρκου Κρωπίας Ἀττικῆς καί ἐπεσκέφθη διάφορα Μοναστήρια τῆς Ἐκκλησίας

τῶν Γ.Ο.Χ. καί ἄλλα ἀξιοθέατα. Κατά τήν διάρκειαν τῆς ἐδῶ παραμονῆς των οἱ Ρῶσοι Ἀρχιερεῖς συνεζήτησαν μετά τούς Ἀρχιερεῖς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου τήν δυνατότητα ἀποκαταστάσεως τῆς ἑνότητος μεταξύ τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος καί τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ διάδοχον κατάστασιν τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς. Ἡ τελευταία, ὡς γνωστόν, πρό δύο ἐτῶν προσεχώρησεν εἰς τό Πατριαρχεῖον Μόσχας καί κατεπόθη ὑπό τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Προτοῦ συμβεῖ τοῦτο, ἐκ τοῦ ἔτους 2001, δύο Ἀρχιερεῖς τῆς Ρωσικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Διασπορᾶς, οἱ Ἀρχιερεῖς Λάζαρος καί Βενιαμίν εἰς Οὐκρανίαν, διεχώρησαν τάς εὐθύνας των ἀπό τούς λοιπούς, μή ἀποδεχόμενοι τήν ἑνωτικήν πορείαν των πρός τό Πατριαρχεῖον Μόσχας καί τό ἑπόμενον ἔτος ἐχειροτόνησαν Ἀρχιερεῖς συστήσαντες τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ρωσικῆς Γνησίας Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Κατά τάς συζητήσεις τῆς ρωσικῆς ἀντιπροσωπείας μετά τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, διεπιστώθη ταύτισις ἀπόψεων εἰς ἅπαντα τά δογματικά ζητήματα, συμπεριλαμβανομένης καί τῆς Ἐκκλησιολογίας, καί συνεζητήθησαν τρόποι θεραπείας σφαλμάτων τοῦ παρελθόντος πρός ἐπίτευξιν τῆς πολυποθήτου ἑνότητος.

Αἱ συζητήσεις θά συνεχισθοῦν καί εἰς τό μέλλον, μέχρι τήν πλήρη συμφωνίαν, τήν ὁποίαν καί εὐχόμεθα.

ΙΕΡΑΙ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

❖ Ἡ λαμπρότητα καί ἡ κατάνυξη ὑπῆρξαν τά κύρια χαρακτηριστικά τοῦ διπλοῦ θεομητορικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἁγ. Σκέπης καί τῆς Παναγίας τῆς Γοργοϋπηκόου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος τήν Τετάρτην 1/14 Ὀκτωβρίου στό πλαίσιο τῶν ποιμαντικῶν του καθηκόντων, ὡς Τοποτηρητής τῆς μεγαλονήσου Κρήτης, προέστη τῶν ἑορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ πανηγυρίζοντος Ἱ. Ναοῦ Παναγίας Γοργοϋπηκόου Ἡρακλείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς εὐχαριστιακῆς συνάξεως, πού τελέσθηκε εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Παναγίας Γοργοϋπηκόου Οἰνόης Ἀττικῆς. Τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, πού ἐτελέσθησαν εἰς τήν ἑορτάζουσα Ἱ. Μονή Ἁγ. Σκέπης Δαφνίου, προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Ἱερουργοῦντος τοῦ Αἰδ/του Ἱερέως π. Δημητρίου Ράϊκου ἑορτάσθη ἡ σύναξις τῆς Παναγίας τῆς Γοργοϋπηκόου εἰς τό ὁμώνυμο Ἱ. Ἡσυχαστήριο Καλυβίων Ἀττικῆς. Μέ συνιερουργία τῶν

Πανοσιολογιωτάτων Ἀρχιμ. Ἀμβροσίου Ψωμιᾶ καί Στεφάνου Τσίκουρα ἑορτάσθη ἡ Ἁγ. Σκέπη τῆς Θεοτόκου εἰς τόν ὁμώνυμο Ἱ. Ναό Χίου.

❖ Ἡ σύναξις τῆς Παναγίας τῆς Γοργοϋπηκόου ἔχει καθιερωθῇ νά τιμᾶται κάθε χρόνο τό α΄ Σάββατο τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ὡς δευτέρα πανήγυρις τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Μαρίνης Κερατέας. Οὕτως καί ἐφέτος πρός τιμήν τῆς Θεοτόκου καί τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος της πού εὐλαβικά κατέχει ἡ Ἱ. Μονή καί σέμνωμα καί φυλακτήριο τό βράδυ τῆς Παρασκευῆς 3/16 Ὀκτωβρίου ἐτελέσθη μέ τήν ἐπιβεβλημένη μοναστηριακή τάξη ἱερά ἀγρυπνία στήν ὁποία προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Μέ τήν εὐπρέπεια πού ἐπιτάσσει τό ἰδιόμορφο μοναστηριακό τυπικό της ἡ Ἱ. Σκήτη Ἁγ. Πατέρων Χίου ἑόρτασε τήν Τρίτη 14/27 Ὀκτωβρίου τήν μνήμη τοῦ κτήτορός της καί ἀναμορφωτοῦ τοῦ νεοτέρου χιακοῦ μοναχισμοῦ Ὁσ. Παχωμίου τοῦ νέου. Σέ συνιερουργία μετά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως προέστη ὁ Τοποτηρητής τῆς μυροβόλου νήσου Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Ἁγιοπρεπῶς ἑορτάσθη τήν Δευτέρα 20-10/2-11 μέ κάθε ἐπισημότητα ἡ μνήμη τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Ἀρτεμίου, ὅπου καί ἡ ὁμώνυμος τοῦ Ἁγίου Ἱ. Μονή. Τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, ἐνῶ τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς πέριξ τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου πλαισίωσαν τόν οἰκεῖο ἱεράρχη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί ὁ τοπικός ἱερός κλῆρος. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ καί τήν μνήμη τῆς Ὁσ. Ματρώνης τῆς Χιοπολίτιδος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ὡς Τοποτηρητής τῆς νήσου Χίου, τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς καί στό πλαίσιο τῆς καθιερωμένης Ἱερᾶς ἀγρυπνίας χοροστάτησε εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό, πού τελέσθηκε στήν ἑορτάζουσα παλαίφατη Ἱ. Μονή Ἁγ. Ματρώνης Διδύμων, ἐνῶ ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ἱερούργησε καί ἀκολούθως ἡγήθη-

κε τῆς λιτανεύσεως τῆς ἁγίας εἰκόνος, πού τελέσθηκαν σύμφωνα μέ τό ἑόρτιο πρόγραμμα εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ν. Ἁγ. Ματρώνης τῆς πόλεως Χίου. Εἰς δέ τήν

παλαίφατον τῆς Ἁγίας Ἱ. Μονήν Διδύμων ἱερούργησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Στέφανος Τσίκουρας.

❖ Τήν Κυριακή 26-10/8-11 ἑορτάσθη μέ τήν πρέπουσα λαμπρότητα ἡ μνήμη τοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Δημητρίου. Ὡς προεξάρχων τῶν ἑορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν, πού τελέσθηκαν στό πλαίσιο τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου εἰς τήν τιμωμένην ἐπ' ὀνόματί του Ἱ. Μονή Ἀμφιάλης, προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, κατά τήν εὔσημο καί ἁγία αὐτή ἡμέρα, προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ἡσυχαστηρίου Ἁγ. Δημητρίου Δομβραίνης. Ἡ συνιερουργία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανασίου μετά τοῦ Τοποτηρητοῦ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί Θράκης Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου συνέβαλε τά μέγιστα στήν λαμπρότητα τῆς ἐτησίας πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Δημητρίου Καβάλας.

❖ Τό Σάββατο 1/14 Νοεμβρίου ἡμέρα τιμῆς τῶν ἰαματικῶν Ἁγ. Ἀναργύρων Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. Ἀγαθάγγελος Σαμαρᾶς ἱερούργησε εἰς τόν φερώνυμο τῶν Ἁγίων Ἱ. Ναόν Καρλοβασίου Σάμου.

❖ Μέ μοναστηριακή τάξη καί ἐκκλησιαστική λαμπρότητα ἑορτάσθηκε τό Σάββατο 8/21 Νοεμβρίου ἡ σύναξις τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν καί πασῶν τῶν ἐπουρανίων ἁγίων δυνάμεων. Συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος προέστη τῆς ἱερᾶς πανηγύρεως εἰς τήν σεμνυνομένη ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγ. Ταξιαρχῶν Ἱ. Μονή Ἀθικίων Κορίνθου. Ὁμοίως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, ἀνταποκρινόμενος εἰς τά ποιμαντικά του καθήκοντα ὡς Τοποτηρητής τῆς νήσου Χίου, προέστη τῆς ἱερᾶς ἀγρυπνίας πού τελέσθηκε εἰς τήν πανηγυρίζουσα προσκυνηματική Ἱ. Μονή Ἁγ. Ταξιαρχῶν Νενήτων Χίου.

❖ *Καθώς πρέπει Ἁγίοις* ἑορτάσθη τήν Κυριακή 9/22 Νοεμβρίου ἡ μνήμη τοῦ θαυματουργοῦ Ἐπισκόπου Πενταπόλεως Ἁγ. Νεκταρίου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς προέστη τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τό ἑορτάζον Μητροπολιτικό ἱ. παρεκκλήσιο Ἁγ. Νεκταρίου Χατζηκυριακείου Πειραιῶς. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, τόσο τήν παραμονή ὅσο καί τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου, προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν πού τελέσθηκαν εἰς τήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Παναγίας Ὁδηγητρίας - Ἁγ. Νεκταρίου Ἀχαρνῶν. Ὁμοίως ἑόρτασαν τήν ἐτήσια πανήγυρί τους τό Ἱ. Ἡσυχαστήριο Παναγίας Πορταϊτίσσης - Ἁγ. Νεκταρίου Ἀρτέμιδος ἱερουργοῦντος τοῦ Πανοσ. ἀρχιμ. Νεκταρίου Ἐλευθερίου καί ὁ Ἱ. Ναός Ἁγ. Νεκταρίου Ρόδου.

❖ Φιλομάρτυρες καί φιλάγιοι εὐσεβεῖς χριστιανοί ἐτίμησαν καί ἐφέτος τήν μνήμη τοῦ θαυματουργοῦ μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Μηνᾶ. Συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβ. Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου, τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καί τοῦ ἱεροῦ κλήρου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος προέστη τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Μηνᾶ Βιλλίων, ἐνῶ τήν κυρία ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τῆς θείας Λειτουργίας προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος. Ὁ αὐτός ἱεράρχης τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς μετά τό πέρας τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ τοῦ Ἱ. Ναοῦ Βιλλίων μετέβη εἰς τήν ἑορτάζουσα Ἱ. Μονή Ἁγ. Μηνᾶ Ἀνθούσης καί ἐν πληθάση ἐκκλησίᾳ χοροστάτησε εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό τῆς καθιερωμένης Ἱ. Ἀγρυπνίας, πού τελεῖται κατ' ἔτος στό περικαλλές καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς, πρός τιμήν τοῦ ἐφόρου καί προστάτου της Ἁγ. Μηνᾶ. Εἰς τό πλαίσιο

τῆς αὐτῆς ἁγιωνύμου ἑορτῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος προέστη τῶν ἑορτίων ἱερῶν ἀκολουθιῶν, πού τελέσθηκαν στήν πανηγυρίζουσα Ἱ. Μονή Ἁγ. Μηνᾶ (Ἀμφιάλης) Κερατσινίου.

❖ Τήν Πέμπτη 13/26 Νοεμβρίου ἡμέρα τιμῆς καί μνήμης τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας πατρός Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος ἱερούργησε εἰς τόν ἀφιερωμένο εἰς τόν Μεγάλο πατέρα τῆς Ἐκκλησίας Ἱ. Ναό, στήν Ἀμπλιανή Λαμίας.

❖ Προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου ἑορτάσθη τήν Παρασκευή 14/27 Νοεμβρίου ἡ μνήμη τοῦ Ἁγ. ἀποστόλου Φιλίππου εἰς τόν ὁμώνυμον Ἱ. Ναόν Καμινίων Πειραιῶς.

❖ Ὁ αἰδεσιμώτατος Ἱερεύς π. Περίανδρος Ἀθανασάκος τήν Παρασκευή 21-11/4-12 ἱερούργησε εἰς τό ἀφιερωμένο εἰς τά Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου ἱ. παρεκκλήσιο Νεαπόλεως Νικαίας.

❖ Μέ τήν κάθε δυνατή λαμπρότητα ἑορτάσθη τήν Τρίτη 25-11/8-12 ἡ μνήμη τῆς μεγαλομάρτυρος Ἁγ. Αἰκατερίνης. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς χοροστάτησε εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Αἰκατερίνης Πατησίων, ἐνῶ τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, κατ' ἐντολήν του, τῆς θ. Λειτουργίας καί τῆς λι-

τανεύσεως τῆς ἱερᾶς εἰκόνος προέστη ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος. Δυναμικά ἐπίσης συμμετεῖχε ὁ φιλέορτος λαός εἰς τήν πανήγυριν τῆς συνωνύμου τῆς Ἁγίας Ἱ. Μονῆς Λουτουφίου. Τοῦ ἁγιο-

πρεποῦς ἑορτασμοῦ προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Ἱερουργοῦντος τοῦ πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. Νεκταρίου Ἐλευθερίου τήν Κυριακή 30-11/12-2 ἑόρτασε τήν ἐτήσια πανήγυρί του ὁ Ἱ. Ναός Ἁγ. Ἀνδρέου Περιστερίου.

❖ Πανηγυρικά ἑορτάσθη καί ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ λαοφιλοῦς Ἁγ. Νικολάου. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς ὑπέρλαμπρης ἑορτῆς τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν. Εἰς τήν λαμπρότητα τοῦ Μ. Ἑσπερινοῦ ὡς καί τῆς πανδήμου λιτανείας τῆς ἱερᾶς εἰκόνος συνέβαλε ἡ συμμετοχή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου καί Μαραθῶνος κ. Φωτίου, ἡ σημαντική ἐκπροσώπησις τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καί φορέων καθώς καί τό δυναμικό παρόν τοῦ φιλέορτου εὐσεβοῦς λαοῦ ὡς ἐπίσης καί τοῦ ἀρτίως ὀργανωμένου κατηχητικοῦ σχολείου τῆς ἐνορίας πού στελέχωσε τήν λιτάνευ-

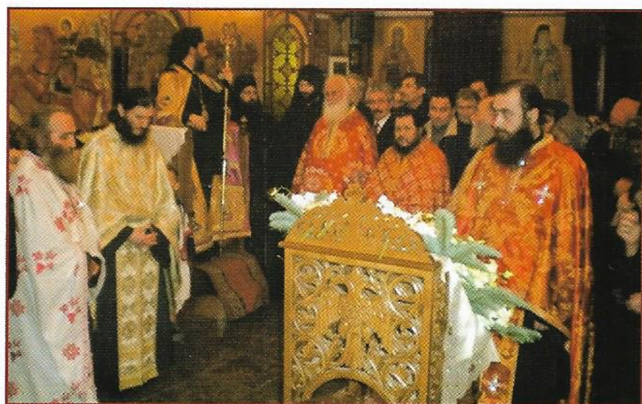
ση τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τοῦ Ἁγίου μέ ἑβδομήντα μαθητές του.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος, κατά παράκλησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Διαυλείας κ. Ἀκακίου, μετέβη τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς καί ἱερούργησε εἰς τήν ἱστορική Ἱ. Μονή Ἁγ. Νικολάου Παιανίας. Εἰς τήν Θ. Λειτουργίαν ὡς συμπροσευχόμενοι παρέστησαν ὁ κτήτωρ καί πνευματικός πατήρ τῆς Μονῆς Σεβ. Ἀκάκιος, ὡς ἐπίσης καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ. Ἰουστῖνος. Ὁμοίως τήν ἐτήσια πανήγυρή τους ἑόρτασαν οἱ Ἱ. Ναοί Ἁγ. Νικολάου Χαϊδαρίου καί Π. Ἡρακλείου.

❖ Ὁ ὑπέρμαχος τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί θαυματουργός Ἅγ. Σπυρίδων ἐτιμήθη καί ἐφέτος ἱεροπρεπῶς. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσόστομος προέστη τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος Ἐρυθρῶν, ἐνῶ τήν κυριώνυμη ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου ἱερούργησε συμπαραστατούμενος ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου. Προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος κ. Γεροντίου διεξήχθησαν καί ἐφέτος οἱ ἑόρτιες ἱερές ἀκολουθίες τοῦ πανηγυρίζοντος Μητροπολιτικοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος Σαλαμῖνος. Κατά παράκλησιν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Χρυσοστόμου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε εἰς τό Μ. Ἑσπερινό πού τελέσθηκε εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Σπυρίδωνος Γαλατσίου, ἐνῶ συμπροσευχόμενοι παρέστησαν καί οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος καί Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Τήν δέ ἁγιώνυμο ἡμέρα ἐκπροσώπησε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπισκόπο ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

❖ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, εἰς τό πλαίσιο τῆς ἑορτῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Ἁγ. Ἐλευθερίου, προέστη τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν τοῦ ἀφιερωμένου εἰς τόν Ἅγιον Ἱ. Ναοῦ Ἀσπροπύργου.

❖ Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης καί Πλαταμῶνος κ. Ἀθανάσιος, κατά παράκλησιν τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγορίου, ἐπεσκέφθη τήν ἀκριτική Κομοτηνή καί ἱερούργησε εἰς τόν ἐκεῖ πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν Ἁγ. Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας.

❖ Εἰς τόν Ἱ. Ναόν Ἁγ. Πατέρων Παιανίας ἑορτάσθηκε μέ κατάνυξη ἡ θεομητορική ἑορτή τῆς Παναγίας τῆς Φωτοβολούσας. Τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς Παρασκευή 26-12/8-1 καί εἰς τόν Μ. Ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

❖ Οἱ Ἱ. Μονές Ἁγ. Στεφάνου Π. Ἡρακλείου καί Αὐλίδος ἐτίμησαν μέ μοναστηριακή τάξη καί εὐπρέπεια τήν μνήμη τοῦ προστάτου ἁγίου τους. Εἰς μέν τήν πρώτην ὅπως εἶναι καθιερωμένο ἐτελέσθη ἱερά ἀγρυπνία, ἐνῶ εἰς τήν πανήγυριν τῆς δευτέρας κατά τήν κυριώνυμο ἡμέρα τῆς ἑορτῆς προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος.

ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΙΣ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Πρός χαράν τῶν πιστῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας ἐθεμελιώθηκαν προσφάτως δύο νέοι ναοί. Ὁ πρῶτος ἐθεμελιώθη τήν Πέμπτη 9/22 Ὀκτωβρίου εἰς τά Ἰωάννινα (φωτο 1) καί θά τιμᾶται εἰς τόν μεγάλο θεολόγο καί πατέρα τῆς Ἐκκλησίας Ἅγ. Γρηγόριο τόν Παλαμᾶ, ἐνῶ ὁ δεύτερος ἐθεμελιώθη τήν Τετάρτη 15/28 Ὀκτωβρίου στήν Λευκάδα (φωτο 2) καί θά εἶναι ἀφιερωμένος στήν λαοφιλῆ ὁσιομάρτυρα Ἁγ. Παρασκευή. Σεπτῇ ἐντολῇ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλινίκου, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐπιφορτισθῆ τήν διαποίμανση τῶν περιοχῶν αὐτῶν τίς θεμελιώσεις ἐτέλεσε ὁ πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Χριστόδουλος Καραΐσκος. Ἡ Φ.Ο. εὔχεται εἰς τούς ἐμπνευστές καί ὑπευθύνους τοῦ θεοφιλοῦς αὐτοῦ ἔργου καλήν δύναμιν, τήν διά πρεσβειῶν τῶν Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καί Παρασκευῆς ταχείαν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Ἕνας νέος φάρος τῆς Ὀρθοδοξίας τηλαυγίζει τό ἀνέσπερο φῶς τοῦ Κυρίου καί καλεῖ πάντας σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Πρόκειται γιά τόν νεόδημητο Ἱ. Ναό Ὁσίου Νείλου τοῦ Μυροβλήτου, τά θυρανοίξια τοῦ ὁποίου τελέσθηκαν μέ τήν ἁρμόζουσα τάξη κατά τήν ἑορτή τοῦ Ὁσίου Τετάρτη 12/25 Νοεμβρίου. Ὁ νέος αὐτός Ναός εἶναι κτίσμα τῆς εὐλαβείας καί τοῦ ζήλου τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν τῆς Καρύστου καί βρίσκεται πλησίον τοῦ παλαιοῦ ἱστορικοῦ Ναοῦ Ἁγ. Τιμοθέου καί Μαύρας, τοῦ ὁποίου τίς λατρευτικές ἀνάγκες θά καλύπτει.

Β' Πανελλήνια Σύναξη Ορθοδόξων Νέων

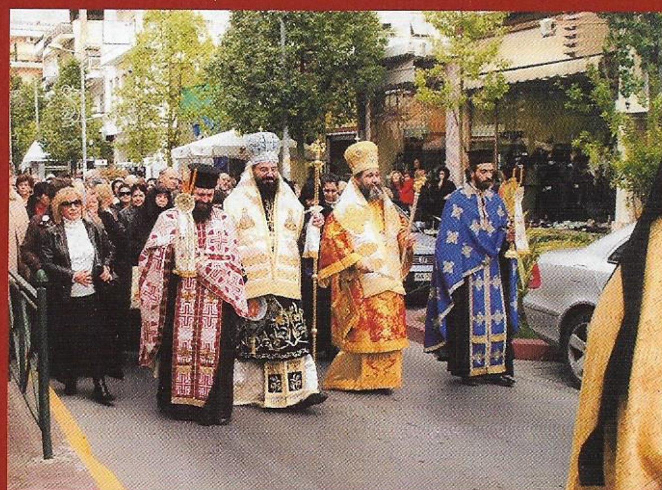
"Ορθόδοξος νέος: επιλογή ή συνήθεια;"

Κηφισιά, ΣΑΒΒΑΤΟ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2010

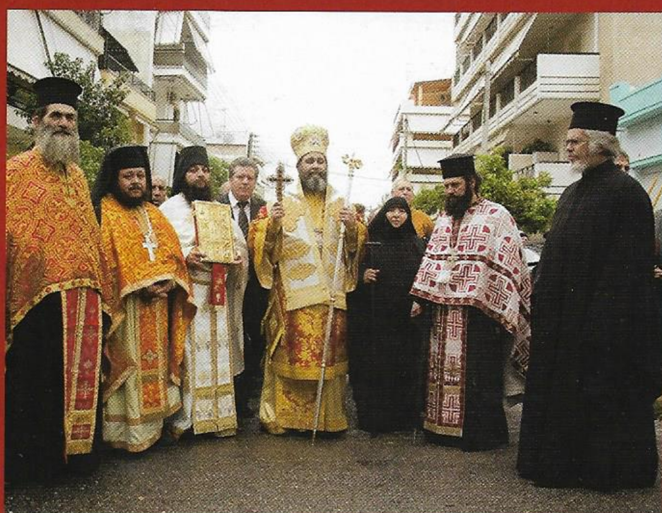
ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Ἱ. Μονή Ἁγ. Σκέπης Δαφνίου, 30-9-2009.

Ἱ. Μονή Ἁγ. Ἀρτεμίου Κορυδαλλοῦ, 20-10-2009.

Ἱ. Μονή Ἁγ. Δημητρίου Ἀμφιάλης, 26-10-2009.

Ἱ.Ν. Ἁγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν, 5-12-2009.

Ἱ.Ν. Ἁγ. Νικολάου Ἀχαρνῶν, 5-12-2009.

Ἱ. Ναός Ἁγίου Σπυρίδωνος Σαλαμῖνος 12-12-2009.

ΕΝΤΥΠΟΝ ΚΛΕΙΣΤΟΝ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 123/2001
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΛΤΑ: 1734